

รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

เรื่อง การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน
ตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

นางสาวณัฐธรีญา อนุรุ่งโรจน์

รหัสนักศึกษา 571591321033

ห้อง 1

โครงการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กับมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2560

หัวข้อวิจัย เรื่อง การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอนาหว้า จังหวัดศรีสะเกษ

ผู้ดำเนินการวิจัย นางสาวณัฐรียา อนุรุ่งโรจน์

ที่ปรึกษา

1. อาจารย์สาธิต ทิตยสีแสง
2. อาจารย์ละมัย ทุมพัฒน์

หน่วยงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอนาหว้า จังหวัดศรีสะเกษ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อพัฒนาสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน กลุ่มเป้าหมาย เป็นเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน อายุระหว่าง 3-4 ปี จำนวน 5 คน ซึ่งกำลังศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สังกัดเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอนาหว้า จังหวัดศรีสะเกษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ นิทานและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสังเกตพฤติกรรมการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน มีสุขอนามัยในช่องปากที่ดีขึ้น มีพัฒนาการที่ดีตามข้อตกลงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอด 10 ครั้ง มีระดับค่าเฉลี่ยร้อยละ 92, 96, 84, 76, และ 72 ตามลำดับ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจากอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ และขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สาธิต ทิตยสีแสง อาจารย์ละมัย ทุมพัฒน์ อาจารย์รัฐดิพร พันธวงศ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืองานวิจัย และขอขอบคุณเพื่อนๆและคณะผู้จัดทำงานวิจัยจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ ให้แก่เหล่าคณาจารย์ ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาจนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และขอมอบความกตัญญูทเวทิตาคุณ แต่บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับข้อบกพร่องต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียงผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	2
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546	5
พัฒนาการ	11
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ	14
สุขอนามัยในช่องปาก	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
กรอบแนวคิดในการวิจัย	29
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
กลุ่มเป้าหมาย	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
4 ผลการวิจัย	33
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	35
กลุ่มเป้าหมาย	35
วิธีวิจัย	36
ผลการวิจัย	36
การอภิปรายผล	36
ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม	38

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

ก แผนการจัดประสบการณ์

ข ภาพประกอบกิจกรรมการจัดประสบการณ์

ค บันทึกหลังการสอน

ง แบบสังเกตพฤติกรรม

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 พัฒนาการเด็กปฐมวัย 3-5 ปี

7

สารบัญภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

29

ชื่อเรื่อง การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล
ตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

ปีการศึกษา 2560

ผู้จัดทำ นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย กลุ่มเป้าหมายคือ เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 อายุระหว่าง 3- 4 ปี จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดประสบการณ์ 2) นิทาน 3) เกณฑ์การประเมิน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน มีสุขอนามัยในช่องปากดีขึ้นตลอด 2 สัปดาห์ ซึ่งเด็กแต่ละคนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 92, 96, 84, 76, และ 72 ผลของการวิจัยนี้มีข้อวิจารณ์ถึงการนำหลักการของแรงจูงใจมาใช้ จึงมีผลให้ค่าร้อยละของเด็กแต่ละคนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัญหาสุขภาพช่องปากของเด็กส่วนใหญ่ที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาฟันผุ จากการสำรวจสถานะทันตสุขภาพปี 2556 พบว่าร้อยละของเด็กอายุ 3 ปี ปราศจากฟันผุมีเพียง 43.5% การเกิดฟันผุในเด็ก โดยเฉพาะในเด็กเล็กที่มีปัญหาฟันน้ำนมผุมากขึ้น เริ่มตั้งแต่อายุ 9 เดือน และพบมากขึ้นในเด็ก 1-3 ปี แนวทางที่เหมาะสมสำหรับเด็กกลุ่มนี้ ควรเน้นไปที่การป้องกันการเกิดฟันผุตั้งแต่เริ่มขึ้นซึ่งสามารถป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากได้รับการปลูกฝังและส่งเสริมด้านการดูแลสุขภาพช่องปากเด็กที่มีอายุ 1-3 ปี อย่างถูกวิธี จะช่วยให้สามารถเก็บรักษาฟันให้มีสุขภาพดีและใช้งานได้ นอกจากนี้ ควรปลูกฝังและสอนวิธีการแปรงฟันที่ถูกต้องให้เด็กตั้งแต่ฟันน้ำนมเริ่มขึ้น ต่อเนื่องจนถึงฟันแท้ขึ้น ประมาณอายุ 6 ปี และควบคุมให้แปรงฟันจนโต ให้เด็กได้เรียนรู้การแปรงฟันอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง สิ่งที่จะช่วยป้องกันฟันผุในเด็ก ทั้งเด็กเล็กและเด็กโตอีกทางหนึ่ง คือ การสร้างวินัยการกินให้เด็ก ไม่กินรสหวาน การเกิดโรคฟันผุมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมดูแลสุขภาพช่องปากของเด็ก การตรวจสุขภาพช่องปากของเด็ก นับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งบางคนมีความเชื่อว่าฟันน้ำนมไม่มีความสำคัญ เมื่อผุควรถอนทิ้ง ไม่ต้องรักษา แต่ฟันน้ำนมมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของใบหน้า ช่วยให้ฟันแท้เจริญเติบโตอย่างปกติและขึ้นในตำแหน่งที่ถูกต้อง หากเด็กสูญเสียฟันน้ำนมก่อนกำหนด จะทำให้ไม่มีฟันเคี้ยวอาหารหรือเคี้ยวอาหารได้ไม่ละเอียด ซึ่งจะส่งผลต่อภาวะโภชนาการและการเจริญเติบโตของเด็ก โดยจะพบฟันผุในเด็กที่มีสถานะทุพโภชนาการมากกว่าเด็กปกติ

กิจกรรมการเล่นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยให้เด็กเกิดความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในกิจวัตรประจำวัน ตั้งแต่การตื่นนอนตอนเช้า การอาบน้ำ การล้างหน้า การแปรงฟัน การแต่งตัว การรับประทานอาหาร การไปโรงเรียน ตลอดจนการอยู่ร่วมกันในสังคม ที่มีอยู่ในเรื่องราวของนิทาน สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีได้ และเด็กสามารถเลียนแบบได้ นอกจากนี้ นิทานสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจให้เด็กเปิดรับพฤติกรรมใหม่ๆ ได้ ช่วยส่งเสริมให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ อีกทั้งยังเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เด็กสามารถเข้าใจด้วยน้ำเสียง สีสัน และวัสดุอุปกรณ์ที่ทำให้การเล่นิทานน่าสนใจและสนุกสนานมากขึ้น

จากการสังเกตสุขอนามัยช่องปากของเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขาน ตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอลำลูกกา จังหวัดศรีสะเกษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 พบว่า เด็กจำนวนทั้งหมด 10 คน มีเด็กจำนวน 5 คน ที่มีปัญหาสุขอนามัยในช่องปาก กล่าวคือ มีฟันผุ มีกลิ่นปาก มีคราบเหลืองติดที่ฟัน และมีฟันดำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเด็กมีปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาสุขภาพฟัน ปัญหาการมีกลิ่นปาก ปัญหาการเจริญเติบโตของใบหน้า ปัญหาทุพโภชนาการ และปัญหาด้านพัฒนาการที่ล่าช้า ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรนำนิทานใช้เพื่อส่งเสริมสุขอนามัยช่องปากของเด็กปฐมวัย และผลการวิจัยที่ได้รับจากการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากของเด็กปฐมวัยโดยใช้การเล่นิทาน จะเป็นแนวทางการใช้

นวัตกรรมเพื่อจัดการเรียนการสอนของเด็กปฐมวัยมาใช้หรือประยุกต์ในการพัฒนาทักษะอื่นๆสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน อายุระหว่าง 3-4 ปี จำนวน 5 คน ซึ่งกำลังศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สังกัดเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งจัดกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลอง 10 ครั้ง ใน 2 สัปดาห์ วันละ 15 นาที

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้กิจกรรมการเล่านิทาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากของเด็กปฐมวัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เด็กปฐมวัย** หมายถึง เด็กเล็กทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 3-4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สังกัดเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์
2. **นิทาน** หมายถึง เรื่องสั้นที่ครูแต่งขึ้นเอง และเรื่องสั้นที่ครูสืบค้นมา มีสาระเน้นสุขอนามัยในช่องปาก ได้แก่ การรักษาความสะอาดของฟัน การแปรงฟัน การรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ และการปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพช่องปาก ซึ่งในวิจัยมีจำนวน 5 เรื่อง ได้แก่
 1. นิทานเรื่อง กุ้งกิ้งปวดฟัน
 2. นิทานเรื่องพลังอาหาร 5 หมู่
 3. นิทานเรื่องอึ่งอึ่งกับอันอันฟันผุ
 4. นิทานเรื่องชัยชนะของหนูนาน
 5. นิทานเรื่องฟันร้ายของน้อยหน่า

3. **การเล่านิทาน** หมายถึง การนำเอาเรื่องราวนิทานที่ครูแต่งขึ้นเอง และเรื่องราวที่ครูสืบค้นมา โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสุขอนามัยในช่องปากมาเล่าให้เด็กฟัง เพื่อเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยให้กับเด็กปฐมวัย
4. **สุขอนามัยในช่องปากของเด็ก** หมายถึง การดูแลช่องปากและฟัน โดยการแปรงฟันและทำความสะอาดฟันให้สะอาดและถูกวิธี การพบหมอฟันบ่อยๆ เพื่อตรวจสุขภาพฟัน รวมทั้งการรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์

สมมุติฐานในการวิจัย

หลังจากที่เด็กปฐมวัยได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้การเล่านิทานเพื่อส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากแล้ว เด็กปฐมวัยมีสุขอนามัยในช่องปากดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. เด็กสามารถมีสุขอนามัยในช่องปากที่ดีและสะอาด
3. ครูผู้สอนอื่นๆสามารถนำรูปแบบการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยการเล่านิทานของเด็กปฐมวัย จากงานวิจัยนี้ไปใช้ส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากให้กับเด็กในความปกครองได้ด้วยตนเอง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ เรื่องการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆเพื่อประกอบการวิจัยดังต่อไปนี้

1. สารสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ประกอบด้วย

- 1.1 หลักการ
- 1.2 จุดมุ่งหมาย
- 1.3 คุณสมบัติที่พึงประสงค์
- 1.4 พัฒนาการเด็กปฐมวัย 3-5 ปี
- 1.5 สารการเรียนรู้
- 1.6 การจัดประสบการณ์
- 1.7 การประเมินพัฒนาการ

2. พัฒนาการ

- 2.1 ความหมายของพัฒนาการ
- 2.2 หลักการของพัฒนาการ
- 2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3. สุขอนามัยในช่องปาก

- 3.1 ความหมาย
- 3.2 พฤติกรรมที่บ่งชี้การมีสุขอนามัยในช่องปากที่ดี
- 3.3 การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปาก

4. การเล่านิทาน

- 4.1 ความหมายของนิทาน
- 4.2 ความหมายของการเล่านิทาน
- 4.3 ประเภทของนิทาน
- 4.4 จุดประสงค์ของนิทาน
- 4.5 คุณค่าของนิทาน
- 4.6 หลักในการเลือกนิทาน
- 4.7 เทคนิควิธีในการเล่านิทาน
- 4.8 รูปแบบการเล่านิทาน
- 4.9 องค์ประกอบของการเล่านิทาน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. สารสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

1.1 หลักการ

เป็นหลักสำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาหลักการของหลักสูตรให้เข้าใจ เพราะการจัดประสบการณ์ให้เด็กอายุ 3-5 ปี จะต้องยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูควบคู่กับการให้การศึกษา โดยต้องคำนึงถึงความสนใจและความต้องการของเด็กทุกคนทั้งเด็กปกติ เด็กที่มีความสามารถพิเศษ และเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา รวมทั้งการสื่อสารและการเรียนรู้ หรือเด็กที่มีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส เพื่อให้เด็กพัฒนาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมดุล โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลาย บูรณาการผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรงผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า เหมาะสมกับวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการสูงสุดตามศักยภาพและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข เป็นคนดีและคนเก่งของสังคม และสอดคล้องกับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา สภาพเศรษฐกิจ สังคม โดยความร่วมมือจากบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

หลักการของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท
2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
3. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข
5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก

1.2 จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัย เด็กจะบรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในจุดหมาย 12 ข้อ และในแต่ละช่วงอายุผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคุณลักษณะตามวัยของเด็กด้วย

1.3 คุณสมบัติที่พึงประสงค์

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 จะครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
4. มีคุณธรรม จริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม
5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย
8. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

9. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
10. มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

1.3 พัฒนาการของเด็กวัย 3-5 ปี

พัฒนาการแต่ละวัยอาจเกิดขึ้นตามวัยมากขึ้นน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู และประสบการณ์ที่เด็กได้รับ

ตารางที่ 2.1 พัฒนาการเด็กปฐมวัย 3-5 ปี

พัฒนาการ	อายุ 3 ปี	อายุ 4 ปี	อายุ 5 ปี
1. ด้านร่างกาย - กล้ามเนื้อใหญ่	- รับลูกบอลที่กระดอนจากพื้นด้วยแขนทั้งสองข้าง - เดินขึ้นลงบันไดได้ด้วยตนเอง - กระโดดขึ้นลงอยู่กับที่ได้ - วิ่งตามลำพังได้	- รับลูกบอลได้ด้วยมือทั้งสองข้าง - เดินขึ้นลงบันไดสลับเท้าได้ - กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ - วิ่งและหยุดได้คล่อง	- รับลูกบอลที่กระดอนจากพื้นได้ด้วยมือทั้งสอง - เดินขึ้นลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว - กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง - วิ่งได้รวดเร็วและหยุดได้ทันที
- กล้ามเนื้อเล็ก	- ใช้กรรไกรตัดกระดาษให้ขาดได้ - เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้ - ร้อยลูกปัดขนาดใหญ่ได้	- ใช้กรรไกรตัดกระดาษให้อยู่ในแนวเส้นตรงตามที่กำหนดได้ - เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้ - ร้อยลูกปัดขนาดเล็กได้	- ใช้กรรไกรตัดกระดาษให้อยู่ในแนวเส้นโค้งตามที่กำหนดได้ - เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้ - ใช้เชือกร้อยวัสดุตามแบบได้ - ใช้กล้ามเนื้อเล็กได้ดี เช่น ตีด กระดุมเสื่อ ผูกธงทำ ฯลฯ

- สุขอนามัย	- มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีน้ำหนัก ส่วนสูง และมีเส้นรอบศีรษะตามเกณฑ์	- มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีน้ำหนัก ส่วนสูง และมีเส้นรอบศีรษะตามเกณฑ์	- มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีน้ำหนัก ส่วนสูง และมีเส้นรอบศีรษะตามเกณฑ์
2. ด้านอารมณ์และจิตใจ - การแสดงออกทางด้านอารมณ์	- ชอบที่จะทำให้ผู้ใหญ่พอใจและได้คำชม - แสดงอารมณ์ตามความรู้สึก	- ชอบทำหายผู้ใหญ่ - เริ่มควบคุมอารมณ์ได้บางขณะ	- รักครู/ผู้สอน - ควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น มีเหตุผล
- คุณธรรมและจริยธรรม	- เริ่มแสดงความรักเพื่อนและสัตว์เลี้ยง - ไม่ทำร้ายผู้อื่นเมื่อไม่พอใจ - เริ่มรู้ว่าของสิ่งใดเป็นของตน และสิ่งใดเป็นของผู้อื่น - เริ่มรู้จักเก็บของเล่น - เริ่มรู้จักการรอคอย - เริ่มตัดสินใจในเรื่องง่ายๆได้	- แสดงความรักเพื่อนและสัตว์เลี้ยง - ไม่ทำร้ายผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน - ไม่แย่งหรือหยิบของผู้อื่นมาเป็นของตน - รู้จักเก็บของเล่นเข้าที่ - รู้จักการรอคอยอย่างเหมาะสมกับวัย - รู้จักการตัดสินใจในเรื่องง่ายๆและเริ่มเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้น	- แสดงความรักเด็กที่เล็กกว่าและสัตว์ต่างๆ - ไม่ทำร้ายผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเสียใจ - ไม่หยิบของของผู้อื่นมาเป็นของตน - รู้จักจัดเก็บของเล่นเข้าที่ - รู้จักการรอคอยและเข้าแถวตามลำดับก่อนหลัง - รู้จักตัดสินใจเรื่องง่ายๆและยอมรับผลที่เกิดขึ้น
3. ด้านสังคม - การช่วยเหลือตนเอง	- ล้างมือได้ - รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง - เริ่มรู้จักใช้ห้องน้ำห้องส้วม	- แต่งตัวได้ - รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง โดยไม่หกเลอะเทอะ - รู้จักทำความสะอาดหลังจากเข้าห้องน้ำห้องส้วม	- เลือกเครื่องแต่งกายของตนเองได้และแต่งตัวได้ - ใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ในการรับประทานอาหารได้ - ทำความสะอาดร่างกายได้
- การอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการมีคุณธรรมจริยธรรม	- ชอบเล่นแบบคู่ขนาน(เล่นของเล่นชนิดเดียวกันแต่ต่างคนต่างเล่น) - ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง - เริ่มปฏิบัติตามกฎกติกาต่างๆ - รู้จักทำงานที่ได้รับมอบหมาย	- เล่นร่วมกับผู้อื่นได้ - เริ่มช่วยเหลือผู้อื่น - ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกาที่ตกลงร่วมกัน - มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย	- เล่นหรือทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อยได้ - รู้จักการให้และการรับ - ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของสถานศึกษา - ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ
- การอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	- เริ่มรู้จักแสดงความเคารพ - ทิ้งขยะได้ถูกที่ - ไม่ทำลายสิ่งของเครื่องใช้	- รู้จักแสดงความเคารพ - ทิ้งขยะได้ถูกที่ - รักษาสิ่งของที่ใช้ร่วมกัน	- แสดงความเคารพได้เหมาะสมกับโอกาส - ทิ้งขยะได้ถูกที่ - ช่วยดูแลสิ่งแวดล้อมรอบตัว

พัฒนาการ	อายุ 3 ปี	อายุ 4 ปี	อายุ 5 ปี
4. ด้านสติปัญญา	- ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆได้ - บอกชื่อของตนเองได้ - รู้จักใช้คำถาม “อะไร” - ขีดเขียนเส้นอย่างอิสระได้ - จับคู่สีต่างๆได้ประมาณ 3-4 สี - ยังคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมไม่ได้ - จำแนกสิ่งต่างๆด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า - อยากรู้อยากเห็นทุกอย่างรอบตัว - วาดภาพตามความพอใจของตน - สนทนาได้นอบ/เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆได้ - เลียนแบบท่าทางการเคลื่อนไหวต่างๆได้ - เรียนรู้จากการสังเกตและเลียนแบบผู้อื่น	- ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ต่อเนื่องได้ - บอกชื่อ นามสกุลของตนเองได้ - ชอบถาม “ทำไม” - เขียนภาพและสัญลักษณ์ตามความต้องการของตนเองได้ - ชี้และบอกสีได้ประมาณ 5- 6 สี - พูดเกี่ยวกับ “เมื่อวานนี้” “วันนี้” “พรุ่งนี้” - จำแนกสิ่งต่างๆด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าได้ - สำรวจและทดลอง เล่นกับของเล่นหรือสิ่งของต่างๆตามความคิดของตนได้ - วาดภาพตามความคิดสร้างสรรค์ของตนได้ - เล่านิทานหรือเรื่องราวตามจินตนาการได้ - เคลื่อนไหวท่าทางตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการได้ - เรียนรู้จากการสังเกต ฟังด้วยตนเอง	- ฟังแล้วนำมาเล่าถ่ายทอดได้ - บอกชื่อ นามสกุล อายุ ที่อยู่ของตนเองได้ - ชอบถาม “ทำไม” “อย่างไร” “ที่ไหน” - เขียนชื่อ นามสกุลของตนเองตามแบบได้ - บอกและจำแนกสีต่างๆได้ - บอกเวลา “เมื่อวานนี้” “วันนี้” “พรุ่งนี้” - จำแนกสิ่งต่างๆด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าได้ดี - ใช้สิ่งของรอบๆตัวเป็นสื่อสมมติในการเล่น/เล่นบทบาทสมมติตามจินตนาการ - วาดภาพตามความคิดสร้างสรรค์ของตนเองได้ - เล่านิทาน เล่าสิ่งที่ตนคิดหรือเรื่องราวตามจินตนาการได้ - เคลื่อนไหวท่าทางตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการได้

1.5 สารการเรียนรู้

สารการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็ก 3-5 ปี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ประสพการณ์สำคัญและสาระที่ควรรู้ ทั้งสองส่วนใช้เป็นสื่อกลางในการจัดประสพการณ์ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

ประสพการณ์สำคัญ จะช่วยอธิบายให้ผู้สอนเข้าใจว่าเด็กปฐมวัยต้องทำอะไร เรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัวอย่างไร และทุกประสพการณ์มีความสำคัญต่อพัฒนาการของเด็ก ช่วยแนะผู้สอนในการสังเกต สนับสนุน และวางแผนการจัดกิจกรรมให้เด็ก ผู้สอนที่เข้าใจและเห็นความสำคัญจะยึดประสพการณ์สำคัญเป็นเสมือนเครื่องมือสำหรับการสังเกตพัฒนาการเด็ก แปลการกระทำของเด็ก ช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดสื่อ และช่วยวางแผนกิจกรรมในแต่ละวัน ประสพการณ์สำคัญจะครอบคลุมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน

- ประสพการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสดูแล สุขภาพและสุขอนามัย รักษาความปลอดภัย พัฒนากล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก

- ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่าเริงแจ่มใส ได้พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม สุนทรียภาพ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองขณะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

- ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม เป็นการสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสนปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่างๆรอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การเล่น การทำงานกับผู้อื่น การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งต่างๆ ฯลฯ

- ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้เรียนรู้เรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้า ผ่านการคิด การใช้ภาษา การสังเกต การจำแนกและเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์(พื้นที่/ระยะ)และเวลา

สาระที่ควรรู้ สาระในส่วนนี้กำหนดเฉพาะหัวข้อไม่มีรายละเอียด ทั้งนี้เพื่อประสงค์จะให้ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความสนใจของเด็ก อาจยืดหยุ่นได้โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก ผู้สอนสามารถนำสาระที่ควรเรียนรู้มาบูรณาการจัดประสบการณ์ต่างๆให้ง่ายต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วยเรื่องราว ดังนี้

- เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่าง หน้าตาของตน รู้จักอวัยวะต่างๆ และวิถีระวัตรรักษาร่างกายให้สะอาด ปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี เรียนรู้ที่จะเล่นและทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองคนเดียวหรือกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และแสดงมารยาทที่ดี

- เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อม เด็กควรมีโอกาสรู้จักและรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน รวมทั้งบุคคลต่างๆที่เด็กต้องเกี่ยวข้อง หรือมีโอกาสใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน

- ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรจะได้รู้จักสิ่งมีชีวิตที่เป็นต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์ รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของโลกที่แวดล้อมเด็กตามธรรมชาติ เช่น ฤดูกาล กลางวัน กลางคืน ฯลฯ

- สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก เด็กควรจะได้รู้จักสิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ และการสื่อสารต่างๆที่ใช้ในชีวิตประจำวันของเด็ก เช่น ลักษณะ จำนวน การนับ ตัวเลข การชั่งตวง เครื่องมือเครื่องใช้ ฯลฯ

1.6 การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย มีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้ผู้สอนต้องพิจารณาถึงแนวการจัดประสบการณ์ที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด โดยคำนึงถึงพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งความสนใจ ความสามารถ และสภาพแวดล้อมของเด็กปฐมวัยเป็นหลักในการกำหนดหน่วยการจัดประสบการณ์และแผนการจัดประสบการณ์ หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยควรกำหนดการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยแต่ละช่วงอายุให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ คือ เหมาะกับอายุ วุฒิภาวะ ระดับการพัฒนาการ และลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก ทั้งนี้เด็กปฐมวัยจะเรียนรู้ผ่าน

ประสาทสัมผัสทั้งห้า มีโอกาสลงมือกระทำ เคลื่อนไหว สำรวจ สังเกต ทดลอง เล่น สืบค้น คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง ผู้สอนต้องกำหนดการจัดประสบการณ์ให้เห็นเป็นรูปธรรมในหลักสูตรสถานศึกษาของตน

1.7 การประเมินพัฒนาการ

สถานศึกษาปฐมวัยมีหน้าที่จัดทำแนวปฏิบัติในการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยให้ทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน โดยให้สอดคล้องกับการประเมินพัฒนาการที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางซึ่งให้หลักการ ดังนี้

1. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้านและนำมาพัฒนาเด็ก
2. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
3. สภาพการประเมินควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน
4. ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจัดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
5. ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะกับเด็กรวมทั้งใช้แหล่งข้อมูลหลายๆด้าน ไม่ควรใช้การทดสอบ

2 พัฒนาการ

2.1 ความหมายของพัฒนาการ

พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงด้านการทำหน้าที่ และวุฒิภาวะของอวัยวะระบบต่างๆรวมทั้งตัวบุคคล ทำให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำสิ่งที่ยากสลับซับซ้อนมากขึ้น ตลอดจนการเพิ่มทักษะใหม่ๆและความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมหรือภาวะใหม่ในบริบทของครอบครัวและสังคม

2.2 หลักการของพัฒนาการ

หลักพัฒนาการของเด็กปฐมวัย สามารถแบ่งออกเป็นประเด็นต่างๆ โดยยึดหลักของพัฒนาการมนุษย์ ดังนี้

1. องค์ประกอบของพัฒนาการ พัฒนาการของเด็กปฐมวัยเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ขององค์ประกอบสำคัญ 2 อย่าง คือ

1.1. วุฒิภาวะ (Maturation) หมายถึง สภาพการเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่เกิดขึ้นถึงระดับการแสดงศักยภาพที่มีอยู่ ภายในตัวเด็กแต่ละคน ในระยะใดระยะหนึ่งที่กำหนดตามวิถีทางของธรรมชาติ และนำมาซึ่งความสามารถกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้เหมาะสมกับวัย ศักยภาพที่เด็กแสดงออกมาในเวลาอันสมควรนี้ หรือที่เรียกว่าระดับวุฒิภาวะ (Maturity) มีอยู่ในตัวเด็กตั้งแต่กำเนิดและถูกกำหนดโดยพันธุกรรมด้วยเหตุนี้ระดับวุฒิ ภาวะของเด็กที่จะแสดงความสามารถอย่างเดียวกัน อาจแสดงออกมาในช่วงเวลาที่ต่างกันก็ได้ เช่น โดยทั่วไปเด็กจะวาดรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้ ประมาณอายุ 4 ปี เด็กบางคนอาจจะทำได้เร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์นี้ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อ และความสัมพันธ์ของมือและตา รวมทั้งทักษะการรับรู้เกี่ยวกับรูปร่าง

1.2 การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ที่ได้รับ หรือจากการปฏิบัติ อบรมสั่งสอน และการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความต้องการและความสนใจของเด็ก ทำให้ความสามารถต่างๆ ของเด็กถูกนำออกมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ ทั้งนี้การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยมีขอบเขตจำกัดทั้งช่วงเวลา ความสนใจที่สั้นและเนื้อหาที่เป็นรูปธรรม ตลอดจนวิธีการ

เรียนรู้ในรูปแบบของการเล่น ที่เด็กได้ลงมือกระทำ ศึกษาค้นคว้า สำรวจสิ่งรอบตัวตามความพอใจของตนเอง และเก็บสะสมเป็นประสบการณ์ส่วนบุคคล เช่น เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีหนังสือนิทานและของเล่น รวมทั้งมีผู้ปกครองที่เอาใจใส่เล่านิทานหรือแนะนำการอ่าน มักจะเรียนรู้การอ่านได้อย่างรวดเร็ว กว่าเด็กที่ไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควรพัฒนาการของเด็กปฐมวัย เป็นผลของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวุฒิภาวะและการเรียนรู้ กล่าวคือ วุฒิภาวะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับการเรียนรู้ ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ความสามารถบางอย่างอาจไม่เกิดขึ้นหรือเกิดช้ากว่าที่ควรได้ เช่น ความสามารถในการใช้ภาษา เด็กที่มีวุฒิภาวะในการพูด จะสามารถเปล่งเสียงพูดออกมาได้เอง แต่ถ้าไม่ได้รับการสอนภาษาพูดก็จะใช้ภาษาพูดไม่ได้เลย ในทางตรงกันข้าม เด็กที่ยังไม่บรรลुวุฒิภาวะในการพูด ถึงแม้ว่าจะได้รับการเคี้ยวเชิญฝึกภาษาพูดมากสักเพียงใด ก็ไม่อาจพูดได้ ถ้าเด็กยังไม่พัฒนาถึงวุฒิภาวะนั้น จึงเห็นได้ว่าเด็กแต่ละคนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองตามกำหนดเวลาเฉพาะของ พัฒนาการนั้นๆ โดยธรรมชาติ อันก่อความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปตามขั้นตอนของพัฒนาการ โดยมีสภาพแวดล้อมช่วยเสริมต่อพัฒนาการให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ช่วงเวลาที่เด็กสามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่นี้ เรียกว่าระยะพอเหมาะ (Optimal Period) ลักษณะพฤติกรรมที่เด็กสามารถแสดงออกเมื่ออยู่ในขั้นพัฒนาการนั้นๆ เรียกว่า พัฒนาการตามวัย (Developmental Task) เด็กที่แสดงพฤติกรรมตามขั้นพัฒนาการได้พอเหมาะกับวัย จะถือว่ามีการพัฒนาการสมวัย

2. แบบแผนของพัฒนาการ พัฒนาการของเด็กปฐมวัยทุกคนเปลี่ยนแปลงไปตามแบบแผนเดียวกัน คือ

2.1 แบบแผนของพัฒนาการ เด็กปฐมวัยทุกคนมีลำดับขั้นของพัฒนาการเหมือนกัน เปลี่ยนแปลงไปตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องและมีทิศทางก้าวหน้าโดยไม่ข้ามขั้น และไม่มีการหยุดนิ่งอยู่กับที่ พัฒนาการในขั้นต้นจะเป็นพื้นฐานของพัฒนาการในขั้นต่อไปที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น เช่น ความสามารถในการวาดรูป เด็กเล็กจะสามารถใช้กล้ามเนื้อแขนและมือในการเคลื่อนไหวลากเส้นโยงไปมาอย่าง ไม่ทิศทาง จนสามารถบังคับกล้ามเนื้อนิ้วได้มากขึ้นในการควบคุมการลากเส้นอย่างมีทิศทาง ตามความต้องการและสามารถวาดรูปคล้ายของจริงได้ในที่สุด

2.2 การเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตได้ชัดเจน สามารถวัดได้ โดยเฉพาะการเพิ่มขนาดของรูปร่างและอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกาย เมื่อเด็กอายุมากขึ้นและได้รับสารอาหารที่เพียงพอตามความต้องการของร่างกาย ขนาดของร่างกายก็จะขยายใหญ่ขึ้น สวมนสูงและน้ำหนักก็เพิ่มขึ้น รวมทั้งการแสดงออกถึงขีดความสามารถในด้านต่างๆ ก็เพิ่มขึ้นด้วย เช่น การเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น ความจำเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น ในช่วงปฐมวัยนี้การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างร่างกายเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ และเกิดจากการเจริญเติบโตของกระดูกและกล้ามเนื้อ ทำให้เด็กมีรูปร่างผอมและสูงขึ้น

2.3 การเปลี่ยนแปลงทางด้านคุณภาพ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่สลับซับซ้อนเกี่ยวข้องกับกลไกในการทำงานภายในร่างกาย ที่ก่อให้เกิดความสามารถใหม่ๆ เช่น ก่อนที่จะใช้คำพูดสื่อความหมายคล้ายผู้ใหญ่ได้ จะต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอนเกี่ยวกับการใช้ภาษา เช่น การฟัง การเปล่งเสียง การแยกความแตกต่างของเสียง การเลียนเสียง การเรียนรู้ความหมายและอื่นๆมาเป็นลำดับ

2.4 ความสัมพันธ์ของพัฒนาการแต่ละด้าน พัฒนาการของเด็กเกิดจากการเปลี่ยนแปลงหลายด้านผสมผสานกัน พัฒนาการทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ สังคม สติปัญญา มีความสำคัญเสมอภาคและเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันหมด การเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการด้านหนึ่งย่อมส่งผลให้พัฒนาการด้านอื่นเปลี่ยน แปลงไปด้วย ทั้งในทางบวกและทางลบ เช่น เด็กที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์มักเคลื่อนไหวคล่องแคล่ว สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีอารมณ์แจ่มใส รู้จักควบคุมอารมณ์ เข้ากับผู้อื่นได้ดี และมีความ

สนใจเรียนรู้สิ่งรอบตัว ในทางตรงกันข้าม เด็กที่สุขภาพไม่ดี มักประสบปัญหาด้านการเจริญเติบโตของร่างกาย ลำช้า หรือหยุดชะงักช่วงหนึ่ง อารมณ์หงุดหงิด มีอาการเศร้าซึม ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นยาก และขาดสมาธิในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ

2.5 ลักษณะเด่นของพัฒนาการ แต่ละช่วงของการเปลี่ยนแปลงตามขั้นตอนของพัฒนาการ ลักษณะบางอย่างอาจพัฒนาเร็วกว่าลักษณะอื่นและสังเกตเห็นเด่นชัดได้ เช่น ในช่วงอายุ 3 ปี เด็กจะเริ่มรับรู้และสังเกตความแตกต่างทางเพศ เมื่ออายุ 4 ปี จะช่างซักถาม สนใจเล่นร่วมกับผู้อื่น พออายุ 5 ปี จะชอบความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ลักษณะเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นปกติ เมื่อเด็กอายุมากขึ้นก็จะพัฒนาไปตามวุฒิภาวะและจากมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่ได้รับ

2.6 ความคาดหวังของพัฒนาการ พัฒนาการมนุษย์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีขั้นตอนและได้ถูกกำหนดไว้อย่างแน่นอน จึงสามารถทำนาย คาดหวังความสามารถและพฤติกรรมตามขั้นพัฒนาการในแต่ละช่วงวัยของเด็กอย่าง คร่าวๆ ได้ ทั้งนี้เมื่อเด็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างเหมาะสมตามวุฒิภาวะ และความพร้อม พัฒนาการก็สามารถดำเนินไปด้วยดีสมวัย หากมีอุปสรรคหรือความผิดปกติเกิดขึ้นในช่วงใดของพัฒนาการ ก็ย่อมส่งผลต่อแบบแผนพัฒนาการขั้นต่อไปให้หยุดชะงักเบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์ปกติและอาจส่งผลกระทบยาวไปจนตลอดชีวิตได้

2.7 ความเสื่อมของพัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา มีทั้งการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะหรือความสามารถใหม่ๆ และความเสื่อมหรือการสูญเสียคุณลักษณะหรือความสามารถเดิมบางอย่าง เช่น เด็กสูญเสียฟันน้ำนมก่อนจึงเกิดฟันแท้เข้ามาแทนที่ เด็กจะพูดเสียงอ้อแอ้ที่ฟังไม่รู้เรื่องก่อนจึงพูดชัดเจนขึ้นมาในช่วงบั้น ปลายของชีวิต การเสื่อมมีมากกว่าการพัฒนา

3. ลักษณะของพัฒนาการ พัฒนาการของเด็กปฐมวัยทุกด้านมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างแน่นแฟ้นและมีทิศทางพัฒนาที่แน่นอน คือ

3.1 พัฒนาการด้านร่างกาย หมายถึง การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางร่างกายเริ่มต้นจากส่วนบนไปสู่ส่วนล่าง (Cephalous – Caudal Development) และจากแกนกลางไปสู่ส่วนข้าง (Proximal-Distal Development) สำหรับความสามารถทางการเคลื่อนไหวร่างกายจะพัฒนาทักษะทางการเคลื่อนไหวทั่วไป ไปสู่การเคลื่อนไหวแบบเจาะจง

3.2 พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึก จะพัฒนาจากการรับรู้ความรู้สึกทั่วไปไปสู่ความรู้สึกที่ละเอียดลึกซึ้ง จากการรับรู้ความรู้สึกของตนเองไปสู่การรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่น

3.3 พัฒนาการด้านสังคม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการติดต่อและสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่น จะพัฒนาจากความผูกพันใกล้ชิด พี่พ่อกับแม่ในครอบครัว ไปสู่การพึ่งตนเอง และการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

3.4 พัฒนาการด้านสติปัญญา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความสามารถทางการรู้คิด จะพัฒนาจากการรับรู้ด้วยประสาทสัมผัสและการรู้คิดเชิงรูปธรรม (Concrete Thought) ไปสู่ความเข้าใจในการใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Thought) แล้วจึงรู้จักคิดเป็นนามธรรม (Abstract Thought) รวมทั้งความคิดที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Egocentric Thought) ไปสู่การใช้ความคิดที่มีเหตุผล (Reasoning)

4. อัตราของพัฒนาการ ชัดความสามารถตามพัฒนาการของเด็กปฐมวัยแต่ละคนจะเร็วหรือช้ากว่าอัตราที่เป็นเกณฑ์ปกติได้และมีความแตกต่างกัน คือ

4.1 ความแตกต่างภายในบุคคล (Intra-Individual Differences) ธรรมชาติได้กำหนดให้พัฒนาการของระบบและส่วนต่างๆของร่างกายภายในตัวเด็กแต่ละคน มีอัตราการเจริญเติบโตไม่เท่ากัน

ในช่วงอายุหนึ่งๆ ของบุคคลนั้นเช่นกัน ในช่วงวัยทารก พัฒนาการทางร่างกายเป็นไปอย่างรวดเร็ว ต่อมา ในช่วงปฐมวัย พัฒนาการของสมองอยู่ในอัตราสูงกว่าการเจริญเติบโตของอวัยวะอื่นๆ เป็นต้น

4.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Inter-Individual Differences) แม้ว่าเด็กทุกคนจะมีแบบแผนของพัฒนาการเหมือนกันและพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน แต่ความสามารถที่จะพัฒนาให้ไปถึงจุดเดียวกันเมื่ออายุเท่ากัน อาจแตกต่างกันได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากระดับวุฒิภาวะที่ถูกกำหนดโดยพันธุกรรม และประสบการณ์ที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม จะเป็นตัวกระตุ้นหรือขัดขวางศักยภาพ การแสดงความสามารถของเด็กแต่ละคนจากความรู้ทางด้านพัฒนาการเด็กปฐมวัยนั้นเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์มากสำหรับ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการเด็กในช่วง ปฐมวัย ซึ่งหากบุคคลดังกล่าวมีความเข้าใจในพัฒนาการของเด็กก็จะเป็นข้อมูลความรู้ในการนำไปใช้เพื่อการพัฒนา ตลอดจนประยุกต์ความรู้เพื่อส่งเสริม สนับสนุนด้านการพัฒนาเด็กต่อไป

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการสร้างแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจจากการศึกษาความหมายของแรงจูงใจ พบว่ามีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจแตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยจึงได้เลือกความหมายของแรงจูงใจในส่วนที่เกี่ยวข้องดังนี้

พลสุข สังข์รุ่ง (2550 :143) กล่าวถึงการจูงใจ (Motivation) หมายถึง การที่บุคคล แสดงออกซึ่งความต้องการในการกระทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสามารถอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่การทำให้ตื่นตัว (Arousal) การคาดหวัง (Expectancy) การใช้เครื่องล่อใจ (Incentives) และการลงโทษ (Punishment) มาเป็นแรงผลักดัน ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทางเพื่อบรรลุจุดหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ

จารุวรรณ กมลสินธุ์ (2548 : 12) สรุปว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังที่อยู่ในตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งทำหน้าที่กระตุ้น หรือเร้าให้บุคคลนั้นกระทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งอาจเกิดปัจจัยทั้งภายใน และภายนอกตัวบุคคลก็ได้

ปัญญา จันรอด (2548 :18) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง พฤติกรรมในตัวบุคคล ซึ่งถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้า ให้แสดงพฤติกรรม ความสามารถ หรือทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ แรงจูงใจจะมีทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก บุคคลที่มีแรงจูงใจภายใน จะมีความสุขในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เพราะมีความพึงพอใจโดยตัวของเขาเองไม่ได้หวังรางวัล หรือ ค่า ชม ส่วน บุคคลที่มีแรงจูงใจภายนอก จะทำอะไรต้องได้รับการยอมรับจากผู้อื่น หวังรางวัลหรือผลตอบแทน

ยงยุทธ โพธิ์ทอง (2546 :9) ให้ความหมายของ แรงจูงใจว่า หมายถึงการกระทำ ทุกวิธีทางที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมในทางที่ต้องการแรงจูงใจจึงเป็นเสมือน แรงขับ ภายใน (Internal Drive) ที่จะทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการทำงานในทางที่ถูกต้อง

ศิริพร โอฬารธรรมรัตน์ (2546 : 7) ได้ให้ความหมายของ การจูงใจว่า หมายถึง ความพยายามใด ๆ ที่เป็นแรงผลักดัน กระตุ้น หรือโน้มน้าว เพื่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือการกระทำตาม ทิศทางที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือ อย่างยินดีและเต็มใจ

ยงยุทธ เกษสาคร (2545 :126) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง ภาวะอินทรีย์ ภายในร่างกายของบุคคลถูกกระตุ้น จากสิ่งเร้าเรียกว่า สิ่งจูงใจ (Motive) ก่อให้เกิดความต้องการอัน จะนำไปสู่แรงขับภายใน (Internal Drive) ที่จะแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่ต้องการ

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า แรงจูงใจ คือการที่บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือการกระทำ ออกมาจากการถูกกระตุ้น โดยสิ่งเร้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามต้องการ ซึ่งมีทั้งแรงจูงใจภายนอกและ แรงจูงใจภายใน ภายนอก จะทำอะไรต้องได้รับการยอมรับจากผู้อื่น หวังรางวัลหรือผลตอบแทน

องค์ประกอบของแรงจูงใจ พงศ์พรดาล (2540 :66) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดเวลา เพราะ มนุษย์มีความต้องการ (Needs) ซึ่งทำให้เกิดความไม่สมดุล ทางร่างกายและจิตใจ ก่อให้เกิดแรงขับ (Drives) หรือแรงจูงใจ (Motives) ที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมและการกระทำไปสู่เป้าหมาย(Goals)

1. ความต้องการ (Needs) ความต้องการของมนุษย์เกิดจากการขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในตัวของบุคคลซึ่งเป็นการขาดดุลทั้งร่างกายและสภาพแวดล้อมภายนอกคนทุกคนมีความต้องการหลายระดับ และความต้องการของคนเราสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 ความต้องการทางด้านกายภาพ (Physiological Needs) เป็น แรงผลักดัน ที่เกิดขึ้นผสมกับความต้องการที่จะมีชีวิตและการดำรงชีวิต ได้แก่ความหิวความกระหาย ความ ต้องการทางเพศ ความต้องการอุณหภูมิที่เหมาะสม การหลีกเลี่ยง ความเจ็บปวด

1.2 ความต้องการทางจิตใจและสังคม (Physiological and Social Needs) แรงจูงใจประเภทนี้ค่อนข้างสลับซับซ้อนเกิดขึ้นจากสภาพของสังคมวัฒนธรรม การเรียนรู้และ ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับ

2. แรงจูงใจ (Motive) หรือแรงขับ (Drive)

2.1 แรงจูงใจ (Motive) หมายถึงสิ่งที่มากระตุ้น ให้เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลไป ยังเป้าหมาย พฤติกรรมที่กระตุ้น นี้เรียกว่า พฤติกรรมที่ถูกจูงใจ (Motivated Behavior)

2.2 แรงขับ (Drive) หมายถึงแรงผลักดัน ที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีความ ต้องการ กฎความ ต้องการมีพลังสูงแรงขับก็จะสูงทำให้บุคคลเกิดความพยายาม อย่างแรงกล้า ที่จะกระทำ การต่าง ๆ ให้บรรลุ เป้าหมายที่ต้องการแรงขับ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) แรงขับปฐมภูมิ(Primary Drive) เป็น แรงขับที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับบุคลิกภาพของคนไม่จำ เป็นต้องเรียนรู้ 2)แรงขับ ทุตติภูมิ(Secundary Drive) เป็นแรงขับ ที่ค่อนข้างสลับ ซับ ซ้อนซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้หรือบางที่เรียกว่า แรงกระตุ้น ทางสังคม เช่น การ ยอมรับทางสังคม สถานะ ทางสังคม

2.3 เป้าหมาย(Goals) หมายถึง จุดหมายของพฤติกรรมซึ่งเมื่อบรรลุเป้าหมาย แล้วจะทำให้ บุคคลรู้สึก พึงพอใจจากการศึกษาองค์ ประกอบของแรงจูงใจทำให้ ทราบว่า หลักการจูงใจ ประกอบด้วย 3 ประการ คือ 1)ผู้รับการจูงใจเป็นบุคคลหรือกลุ่มเป้าหมายที่ผู้จูงใจต้องการจะใช้กระบวนการ จูงใจเข้า ดำเนินการให้ปฏิบัติในสิ่งที่ผู้จูงใจต้องการด้วยความสมัครใจ 2) วิธีการจูงใจเป็นกระบวนการทั้ง ศาสตร์และ ศิลป์และเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ถูกจูงใจให้สามารถคล้อยตาม และสามารถกระทำตามจน บรรลุวัตถุประสงค์ 3) เป้าหมายของการจูงใจเป็น พฤติกรรมที่ผู้จูงใจหวังจะให้เกิดขึ้นในขั้นสุดท้ายภายหลังจากการใช้วิธีการจูงใจและการกระทำ ให้การจูงใจมนุษย์ได้ผลสำเร็จนั้นจำ เป็นต้องรู้ธรรมชาติของมนุษย์

ประเภทของแรงจูงใจ พิมลจรรย์ นามวัฒน์ (2544 : 47) กุสุมา จ้อยช้างเนียม (2547 :14) กล่าวว่า แรงจูงใจ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) คือ แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในตัวของ บุคคลที่ มองเห็น คุณค่าของการทำ กิจกรรมต่าง ๆ ว่า มีประโยชน์และมุ่งมั่น ตั้งใจเพื่อมุ่งหวังความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) คือ แรงจูงใจที่เกิดจากการคาดหวังสิ่ง ต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้าง ตัวบุคคลเช่น รางวัล เกียรติยศ คำชมเชย หรือสิ่งล่อใจอื่น ๆ โดยไม่ได้กระทำ เพื่อ ความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย แรงจูงใจภายนอกอาจเป็นแรงผลักดันในการแสดงพฤติกรรมอย่างมีเป้าหมายและมี ทิศทางโดยกระบวนการ ใด ๆ ก็ได้จากภายนอกตัวบุคคล

จากการศึกษาการแบ่งประเภทของแรงจูงใจสรุปได้ว่า แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกแรงจูงใจภายในจะเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์โดยตรง ส่วนแรงจูงใจภายนอกจะเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อม ของงาน รายได้สวัสดิการและนโยบายขององค์กร

3. สุขอนามัยในช่องปาก

3.1 ความหมาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุษผา เรืองรอง ให้คำจำกัดความของคำว่า สุขลักษณะ หมายถึง ลักษณะที่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติซึ่งมีองค์ประกอบของสุขภาพดี คือ ความสะอาด ความมีระเบียบวินัย และความปลอดภัยเพื่อให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งการมีสุขภาพดีเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา แต่จะเกิดขึ้นได้ก็เนื่องมาจากการปฏิบัติตนถูกสุขลักษณะตั้งแต่วัยเด็กที่เกิดจากฝึกฝนของครอบครัว

ศูนย์ดูแลสุขภาพช่องปากคอลเกต ได้กล่าวว่า การรักษาสุขภาพปากและฟันที่ดีเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่คุณจะทำเพื่อเหงือกและฟันของคุณ ฟันที่แข็งแรงไม่เพียงแต่จะช่วยให้คุณดีและรู้สึกดีเท่านั้น แต่มันยังช่วยให้คุณรับประทานอาหารได้สะดวก และพูดได้อย่างชัดถ้อยชัดคำอีกด้วย สุขภาพปากและฟันที่ดีจึงมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ที่ดี การดูแลประจำวัน ซึ่งก็คือการแปรงฟันอย่างถูกวิธี จะช่วยป้องกันเกี่ยวกับช่องปาก ทำให้เจ็บตัวน้อยกว่า ประหยัดกว่า และวิตกกังวลน้อยกว่าการที่ต้องรับการรักษาเมื่อเกิดปัญหาขึ้นมาแล้ว ขั้นตอนง่ายๆ ที่จะช่วยลดความเสี่ยงต่อฟันผุ โรคเหงือก และปัญหาเกี่ยวกับฟันอื่นๆ ที่คุณควรจะมีปฏิบัติในระหว่างกระบวนการพบทันตแพทย์

1. การแปรงฟันอย่างทั่วถึงวันละ 2 ครั้ง และใช้ไหมขัดฟันวันละครั้ง
2. การรับประทานอาหารที่ถูกสัดส่วน และจำกัดอาหารว่างระหว่างมื้อ
3. การใช้ยาสีฟันที่มีฟลูออไรด์
4. การบ้วนปากด้วยน้ำยาบ้วนปากที่มีฟลูออไรด์ ในกรณีที่ทันตแพทย์แนะนำ
5. การให้เด็กอายุต่ำกว่า 12 ปีดื่มน้ำที่ผสมฟลูออไรด์ หรือให้อาหารเสริมฟลูออไรด์

สรุปว่า สุขอนามัยในช่องปากเด็ก หมายถึง การดูแลช่องปากและฟัน โดยการแปรงฟันและทำความสะอาดฟันให้สะอาดและถูกวิธี การพบหมอฟันบ่อยๆ เพื่อตรวจสุขภาพฟัน รวมทั้งการรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์

3.2 พฤติกรรมที่บ่งชี้การมีสุขอนามัยในช่องปากที่ดี

ศูนย์ทันตกรรมเฉพาะทางครบวงจร แอลดีซี เด็นทัล : สุขภาพช่องปากที่ดีแสดงให้เห็นได้จากลักษณะ และไม่มีกลิ่นปาก ซึ่งรวมถึงลักษณะดังต่อไปนี้

1. ฟันที่ขาวสะอาดปราศจากคราบ
2. เหงือกที่ยึดติดกับฟันอย่างแข็งแรง และไม่มีอาการเจ็บหรือเลือดออกขณะแปรงฟันหรือใช้ไหมขัดฟัน
3. ไม่มีปัญหาเรื่องกลิ่นปากเกิดขึ้นเป็นประจำ

ถ้าหากเหงือกของคุณมีอาการเจ็บ หรือเลือดออกขณะแปรงฟัน หรือคุณมีปัญหาเรื่องกลิ่นปากมาอย่างต่อเนื่อง ได้เวลาที่คุณจะต้องไปพบทันตแพทย์แล้ว เพราะอาการเหล่านี้บ่งชี้ให้เห็นถึงปัญหาในช่องปาก

ทันตแพทย์จะช่วยสอนให้คุณได้รู้ถึงเทคนิคการรักษาสุขภาพในช่องปากที่ถูกต้อง และช่วยแนะนำถึงพื้นที่บางส่วนในปากของคุณที่จำเป็นต้องมีการดูแลเป็นพิเศษในขณะแปรงฟันและใช้ไหมขัดฟัน

3.3 การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปาก

ศูนย์ดูแลสุขภาพช่องปากคอลเกต ได้กล่าวว่า ควรดูแลฟันน้ำนมของลูกน้อยเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าอีกหนอยฟันน้ำนมก็จะหลุดไปเอง แต่กว่าจะถึงเวลานั้น ฟันน้ำนมจะมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เด็กสามารถเคี้ยว กัด และพุดขัด นอกจากนี้ ฟันน้ำนมยังสร้างพื้นที่เตรียมไว้สำหรับฟันแท้ และช่วยให้ฟันแท้งอกขึ้นมาในตำแหน่งที่เหมาะสมด้วย ถึงแม้ว่าฟันของลูกจะยังไม่ขึ้น แต่ก็ควรเช็ดเหงือกของลูกด้วยอุปกรณ์นวดเหงือก ผ้าก๊อชสะอาดที่ชุบน้ำหมาด ๆ หรือผ้าขนหนู หลังจากฟันงอกแล้ว ให้คุณแปรงฟันของลูกอย่างน้อยวันละสองครั้ง โดยใช้แปรงขนนุ่มและน้ำเปล่า ใต้ฟันน้ำนม มีรากและตำแหน่งของฟันแท้ที่กำลังงอกขึ้นมา ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เด็กที่ฟันน้ำนมจะมีโอกาสเกิดฟันผุมากกว่าคนทั่วไปเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงควรพาลูกไปพบทันตแพทย์เพื่อตรวจฟัน การรักษาความสะอาดฟันน้ำนมของลูกนั้นสำคัญ แต่เมื่อฟันแท้งอกขึ้นมา การทำความสะอาดฟันจะกลายเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างแท้จริง เพราะฟันเหล่านี้จะอยู่กับลูกของคุณไปจนตลอดชีวิต ถึงจะเป็นเด็ก แต่ฟันของลูกก็เสี่ยงต่อภาวะและความเสียหายแบบเดียวกับของผู้ใหญ่ หากเห็นว่าลูกของคุณมีโอกาสสูงที่จะเกิดฟันผุ ก็ควรลดของว่างประเภทแป้งอย่างแครกเกอร์และมันฝรั่งทอดลง และจำกัดปริมาณเครื่องดื่มที่มีน้ำตาล จำไว้ว่าการให้ลูกดื่มน้ำหวานหลายครั้งต่อวัน หรือปล่อยให้ลูกหลับไปพร้อมกับขวดนมในปากระหว่างนอนกลางวันหรือในตอนกลางคืน อาจเป็นอันตรายต่อฟันของลูกได้ การรักษาและตรวจสุขภาพฟันของผู้ใหญ่หลายแบบสามารถใช้กับเด็กได้เช่นกัน เช่น การเอ็กซ์เรย์ การอุดหลุมร่องฟัน การจัดฟัน เป็นต้น

การรับประทานอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการอาจเป็นสาเหตุของปัญหาสุขภาพเหงือกและฟันผุ อาหารที่อุดมไปด้วยคาร์โบไฮเดรต น้ำตาล และแป้งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้แบคทีเรียผลิตกรดออกมาทำลายเคลือบฟัน ซึ่งสุดท้ายแล้ว กรดเหล่านี้จะทำให้เคลือบฟันทะลุและเกิดฟันผุขึ้น หากจะรับประทานอาหารที่อุดมไปด้วยแป้งและน้ำตาล ให้คุณรับประทานพร้อมกับอาหารมื้อหลักแทนที่จะรับประทานเป็นของว่างระหว่างมื้อ และควรพยายามหลีกเลี่ยงอาหารที่เหนียวติดฟัน เพราะจะยิ่งทำให้เกิดคราบจุลินทรีย์มากขึ้น ระหว่างมื้ออาหารคนเราจะผลิตน้ำลายมากขึ้น ซึ่งจะช่วยชะล้างเศษอาหารและกรดออกจากช่องปากของเรา อาหารที่อุดมไปด้วยน้ำตาลทุกชนิดอาจทำให้ฟันผุ อาหารเกือบทุกชนิด รวมถึงนมและผัก มีน้ำตาลอยู่ก็จริง แต่อาหารที่ถูกหลักโภชนาการจะต้องมีส่วนผสมเหล่านี้อยู่ด้วยเนื่องจากมีสารอาหารที่สำคัญอยู่หลายชนิด แต่คุณจะต้องอ่านฉลากอาหารและเลือกอาหารและเครื่องดื่มที่เติมน้ำตาลน้อยเพื่อควบคุมปริมาณการบริโภคน้ำตาล น้ำตาลที่เติมลงในอาหารมักพบในน้ำอัดลม ลูกอม คุกกี้ และขนมอบ

4. การเล่านิทาน

4.1 ความหมายของนิทาน

จันท์เพ็ญ ศุภผล (2535: 26) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาโดยอิงความจริงหรือจินตนาการ มีวัตถุประสงค์ให้ความสนุกสนาน แฝงความคิดสอนใจ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากเนื้อหาในนิทาน

กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์ (2535: 8) ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา ตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นการผูกเรื่อง เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนุกสนาน แฝงคำสอนจรรยาในชีวิตร เป็นการถ่ายทอด วัฒนธรรมต่อเนื่องของผู้เล่าให้คนรุ่นใหม่ฟัง

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 16) ให้ความหมายของนิทานว่า เป็นเรื่องราวที่เล่าสืบทอดต่อกันมาตั้งแต่ โบราณ โดยมีเนื้อหาที่เล่าเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม คุณงามความดี เพื่อปลูกจิตสำนึกของคนให้ ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความดีและเป็นตัวอย่างแก่สังคม

ศุภรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2540: 45) กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาโดยวัตถุประสงค์เพื่อสืบทอดประสบการณ์ ความรู้ความคิดหรือค่านิยมบางอย่างให้ผู้ฟังพร้อมสอดแทรกความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อมๆกัน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541: 210) ให้ความหมายไว้ว่า นิทาน คือ สื่อที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสร้าง การเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบฟังนิทาน นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ให้กับเด็ก

วันเนาว์ ยูเด็น (2542: คำนำ) ให้ความหมายไว้ว่า นิทาน คือชีวิตเรื่องราวในนิทานแท้ที่จริงเป็น เรื่องราวของชีวิต นิทานไม่ใช่เรื่องสำหรับเพียงเพื่อฟัง อ่าน เพื่อสนุกหรือรับคำสอนที่แทรกอยู่เท่านั้น

สันหพัฒน์ อรุณธารี (2542: 2) ให้ความหมายว่า นิทาน คือ เรื่องที่มีผู้แต่งขึ้นใหม่ โดยยึดความ สนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการเล่าเรื่องให้เข้ากับสถานการณ์ในเวลานั้นๆ ซึ่งสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม คติสอนใจ ที่ฟังประสงค์ให้ผู้ฟังนำไปใช้ในชีวิตร จากเนื้อหาของนิทาน เพื่อใช้เป็นสื่อในการสร้างการเรียนรู้ ให้กับเด็ก

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2542: 138) ได้กล่าวว่า นิทานและการเล่าเรื่อง หมายถึง เรื่องราวที่เล่าต่อกันมา เป็นเวลานาน เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ความรู้ เพื่อเป็นคนดีอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และ บางครั้งก็สอดแทรกคติและคุณธรรม เพื่อสอนใจลงไปด้วย ในระหว่างการเล่าเรื่องให้เด็กฟัง อาจมีการสนทนาโต้ตอบ อภิปราย ซักถาม แสดงข้อคิดเห็น และแสดงท่าทางระบอเรื่องราวก็ได้ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของ การเล่านิทาน

สมศักดิ์ ปริบูรณ์ (2542: 48) สรุปความหมายของนิทานไว้ว่า

1. เป็นเรื่องราวที่ผูกขึ้น
2. เป็นเรื่องราวที่ใช้มาจาเป็นสื่อในการถ่ายทอด
3. เป็นบทประพันธ์ที่มีลีลาการเล่าแบบเป็นกันเอง ทำนองการเล่าด้วยวาจา
4. เป็นเรื่องเล่าที่มีจุดประสงค์หลัก เพื่อความบันเทิงใจ และมีสิ่งสอนใจเป็นจุดประสงค์รอง

สรุปได้ว่า นิทานเป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นมาด้วยการผูกเรื่องขึ้น โดยอาศัยประวัติของความจริงบ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ้าง หรืออาจเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการ หรืออิงความจริง มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ความสนุกสนานเพลิดเพลินสอดแทรกแง่คิด คติสอนใจและแฝงด้วยการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม เพื่อให้ผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติตนที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม

4.2 ความหมายของการเล่าทาน

พัชรี ไชยะสนิท (2535: 80) ได้กล่าวว่า การเล่านิทาน หมายถึง การเล่าเรื่องให้เด็กฟังและสนทนาโต้ตอบ อภิปรายซักถาม แสดงข้อคิดเห็นและแสดงท่าทางประกอบเรื่องราวหรือประสบการณ์รอบตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการเล่า

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 35) การเล่านิทาน คือ ผู้ที่มีความสามารถ ในการเล่าเรื่องราว ผู้เล่าแต่ละคนมักจะมีลักษณะเด่นพิเศษแตกต่างกัน บางคนใช้เสียงเป็นสิ่งที่สร้างความสนใจ บางคนอาจใช้ท่าทางประกอบการเล่า แล้วเกิดความสนุกสนาน บางคนสร้างสื่อ หรืออุปกรณ์ช่วยในการเล่าให้เกิดความตื่นตาตื่นใจ

สรุปได้ว่า การเล่านิทาน หมายถึง วิธีการในการถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานให้เด็กได้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นโดยใช้น้ำเสียง ท่าทางประกอบเรื่องราว สื่อวัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนการส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสเป็นผู้เล่าด้วยตนเอง

4.3 ประเภทของนิทาน

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 20-22) กล่าวถึง การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทาน และตามเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องราวของนิทาน แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ 8 ประเภท คือ

1. เทพนิยายหรือเรื่องราวปรัมปรา เป็นนิทานหรือนิยายที่เกินเลยความเป็นจริงของมนุษย์ส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอภินิหาร ตัวเอกหรือตัวละครเด่นๆจะมีอภินิหารหรือเวทมนต์ ฤทธิ์เดช ฉากหรือสถานที่ในเรื่องมักเป็นสถานที่พิเศษ หรือถูกกำหนดขึ้นมา เช่น สรวงสวรรค์หรือเมืองบาดาล มีพระเอกเป็นเจ้าชาย มินางเอกเป็นเจ้าหญิง มินางฟ้า มีเทวดา มียักษ์ เป็นต้น

2. นิทานประจำท้องถิ่นหรือนิทานพื้นบ้าน มักเป็นนิทานที่ถูกเล่าขานตกทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ เรื่องราวของโบราณวัตถุที่มีเหตุแห่งที่มาเป็นของการสร้าง การคิด ฯลฯ

3. นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เรียบเรียงเปรียบเทียบกับชีวิตและความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคม ให้บังเกิดผล ในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ให้พึงพิถันละเอียดรอบคอบและไม่ประมาท ช่วยเหลือหรือเมตตาต่อผู้อื่น และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

4. นิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่กล่าวอ้างถึงบุคคลที่มีความสามารถ อดอาจกล้าหาญ มักเป็นเรื่องราวถ่ายทอดเรื่องจริงของบุคคลสำคัญๆไว้ มักสร้างฉากหรือสถานการณ์ที่น่าตื่นเต้นเกินความเป็นจริง เพื่อให้เรื่องราวสนุกสนาน ทำให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามว่าบุคคลที่เป็นบรรพบุรุษนั้น มีความสามารถและน่าสนใจจริงๆ

5. นิทานอธิบายเหตุ เป็นเรื่องราวของเหตุที่มา ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดและอธิบายพร้อมตอบคำถาม เรื่องราวนั้นๆด้วย เช่น เรื่องกระต่ายในดวงจันทร์ ทำไมน้ำทะเลจึงเค็ม นกกับกา เป็นต้น

6. เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวกับความเชื่อ โดยเฉพาะตัวบุคคลที่มีอภินิหารเหนือความเป็นจริง ลีกลับ ได้แก่ พระอินทร์ พระพรหม ทศกัณฐ์ เป็นต้น

7. นิทานที่มีตัวสัตว์เป็นตัวละคร เปรียบเทียบเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม สอนจริยธรรม แฝงแง่คิดและแนวทางแก้ไข บางครั้งสอนแบบทางอ้อม ผู้อ่านหรือผู้ฟัง จะต้องพิจารณาเอง เป็นเรื่องบันเทิงคดีที่สนุกสนาน

8. นิทานตลกขบขัน เป็นเรื่องเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่ แต่มีมุขที่ตลกขบขัน สนุกสนาน ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุข เนื้อเรื่องเกี่ยวกับไหวพริบ เรื่องราวแปลกๆ เรื่องเหลือเชื่อ เรื่องเกินความจริง เป็นต้น

นิทานมีหลายประเภทด้วยกัน การแยกประเภทนิทานขึ้นอยู่กับลักษณะของเรื่องและที่มาของนิทานเป็นสำคัญ ซึ่งจะขอแบ่งประเภทของนิทานออกเป็น 8 ประเภท (สันหพัฒน์ อรุณธารี. 2542: 17) ตามสภาพการณ์ปัจจุบัน ดังนี้

1. นิทานปรัมปรา
2. นิทานท้องถิ่น
3. นิทานเทพนิยาย
4. นิทานตลกขบขัน
5. นิทานสร้างเสริมคุณธรรม
6. นิทานเรื่องเกี่ยวกับสัตว์
7. นิทานที่ให้ความรู้เฉพาะเรื่อง เช่น เรื่องยาเสพติด เรื่องสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
8. นิทานส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

สรุปว่า นิทานมีหลายประเภท ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นหมวดหมู่ใหญ่ๆ ได้ 2 หมวดด้วยกันคือนิทานสมัยเก่า มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อต่างๆ เสริมคุณธรรม เช่น ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมและอกนิหาร เป็นต้น นิทานสมัยใหม่ มีเนื้อหาเป็นปัจจุบันส่งเสริมความรู้และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

4.4 จุดประสงค์ของการเล่านิทาน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541: 11-12) ได้กล่าวว่า การเล่านิทานให้เด็กฟังนั้นมีเป้าหมายสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. ให้เด็กได้พัฒนาภาษาและความคิด การเล่านิทาน จึงไม่ควรมาจากครูคนเดียว ครูควรให้เด็กเป็นผู้เล่านิทานเองด้วย เพราะการให้เด็กเล่านิทานเอง จะช่วยให้เด็กได้แสดงออกถึงความรู้สึก ขยายความคิดของตนให้กระจ่าง และพัฒนาทางภาษา หากครูเล่าเองควรมีการถามตอบโต้ที่ให้แก่เด็กคิดระหว่างการเล่านิทานด้วย

2. สร้างความรักการอ่านและหนังสือให้กับเด็ก เวลาเล่านิทานเป็นเวลาที่สร้างความสนใจในการอ่านและหนังสือให้กับเด็กมาก ครูควรเตรียมให้พร้อมโดยการอ่านนิทานเล่มที่จะเล่าให้เข้าใจ จำได้เวลาอ่านให้เปิดหนังสือเสมอตาเด็ก ตามครูจับที่เด็กคอยสังเกตคอยตั้งคำถามเป็นช่วงๆ เพื่อช่วยให้เด็กทบทวนรายละเอียดและตื่นตัวที่จะฟังอยู่เสมอ เวลาเล่านิทานควรจัดเป็นกลุ่มเล็กๆ 4-5 คน ถ้าไม่ได้ก็ให้เด็กนั่งเป็นวงเห็นหน้าครูชัดเจน และครูเห็นเด็กทุกคน ถ้าเด็กรู้สึกเพลิดเพลินกับนิทานจากหนังสือที่ครูเล่า เด็กจะชอบและสนใจที่จะอ่านหนังสือด้วยตนเอง สิ่งนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างนิสัยรักการอ่านและความรักหนังสือที่ดี

3. สร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายให้กับเด็ก จุดประสงค์ของการเล่านิทาน คือ การสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก ทั้งทางด้านสังคม อารมณ์ คุณธรรม หรือแม้แต่การพัฒนาสติปัญญาที่สามารถใช้นิทานเป็นสื่อของการเรียนรู้ได้ จุดสำคัญที่จะนำไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนรู้นั้น นอกจากเนื้อหาของนิทานตรงประเด็นแล้ว บรรยากาศในการเล่ามีความสำคัญมาก ผู้เล่าที่ดีต้องสนุกกับการเล่านิทาน และสามารถสื่อสารเรื่องราวให้เด็กเกิดความรู้สึกหรือรันทที่จะฟัง ในขณะที่เดียวกันต้องหยุดถามเป็นระยะๆหรือให้เด็กมีส่วนร่วมในการเล่านิทาน โดยเฉพาะประเด็นที่ต้องการให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ การเล่านิทานอาจเล่าซ้ำได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กได้ถ้อยข้อมูลใหม่เปรียบเทียบ เพื่อหาข้อสรุปที่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า จุดประสงค์ของการเล่านิทาน คือ ใช้นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อช่วยพัฒนาด้านภาษา ด้านความคิด ด้านอารมณ์และจิตใจ สร้างสมาธิ ปลูกฝังจริยธรรม ส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

4.5 คุณค่าของนิทานที่มีต่อการเรียนการสอนของเด็กปฐมวัย

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 55-56) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนิทาน ดังนี้

1. เด็กๆหรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกอบอุ่นหรือใกล้ชิดเป็นกันเองกับผู้เล่า
2. เด็กๆหรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกรวมในขณะที่ฟัง ทำให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน ผ่อนคลาย และสดชื่นแจ่มใส
3. เด็กๆและผู้ฟังจะมีสมาธิหรือความตั้งใจที่มีระยะเวลานานขึ้นหรือยาวนานขึ้นโดยเฉพาะเล่าที่มีความสามารถในการดึงดูดให้ผู้ฟังหรือเด็กๆมีใจจดจ่ออยู่กับเรื่องราวที่ผู้เล่าเล่าเรื่องที่มีความยาว
4. เด็กๆและผู้ฟังจะถูกกล่อมเกลาด้วยนิทานที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้เด็กๆและผู้ฟังเข้าใจในความดีและความงามยิ่งขึ้น
5. นิทานจะช่วยให้เด็กๆหรือผู้ฟังสามารถใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาแก้ปัญหาได้
6. นิทานจะช่วยให้เด็กๆหรือผู้ฟังมีความละเอียดอ่อนรู้จักการรับและการให้ มองโลกในแง่ดี
7. นิทานสามารถสร้างความกล้าให้กับเด็กๆหรือผู้ฟังในการแสดงออกผ่านกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ
8. เด็กๆและผู้ฟังจะได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้
9. นิทานช่วยเสริมสร้างจินตนาการที่กว้างไกลไร้ขอบเขตให้กับเด็กหรือผู้ฟัง
10. นิทานสามารถช่วยให้เด็กและผู้ฟังได้รู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า นิทานมีคุณค่าและประโยชน์ คือ เป็นวิธีการให้ความรู้ที่จะทำให้เด็กสนใจเรียนรู้ สามารถจดจำและกล้าแสดงออก ปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กจากตัวแบบในนิทานที่เด็กประทับใจ สร้างสมาธิ ผ่อนคลายอารมณ์ สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้เล่าและผู้ฟัง

4.6 หลักในการเลือกนิทานที่จะนำมาเล่าให้เด็กฟัง

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2547) กล่าวถึง หลักการเลือกนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

1. เหมาะสมกับวัย : เด็กในแต่ละวัยจะมีความสนใจฟังเรื่องราวต่างๆ แตกต่างกันไปตามความสามารถในการรับรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับ นิทานที่เหมาะสมกับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ควรเป็นหนังสือภาพ สมุดภาพ หนังสือภาพผสมคำ นิทานที่มีบทหรือโครง ในขณะนี้นิทานที่เหมาะสมกับเด็กอายุ 3 ปีขึ้นไป ควรเป็นนิทานที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ นิทานเรื่องเล่าที่ให้ข้อคิด

2. ประโยชน์ที่เด็กจะได้รับ : การเลือกหนังสือต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่เด็กจะได้รับ ในการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กด้วย เช่น สอนให้รู้จักคำเรียกชื่อสิ่งของต่างๆ เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกพัฒนาความคิด จินตนาการ ให้ความรู้สึกที่ดีต่อเด็ก มีความตลกขบขันให้มีความสุข สนุกสนาน ช่วยแก้ปัญหาให้กับตัวเด็ก เมื่อเปรียบเทียบกับตนเองกับตัวละคร เป็นต้น การอ่านเรื่องราว หรือเนื้อหาทั้งเล่ม ก่อนตัดสินใจเลือก จึงเป็นสิ่งสำคัญ

3. เนื้อหาและลักษณะรูปเล่ม : นิทานหรือหนังสือที่ดีสำหรับเด็กปฐมวัยควรเป็นเรื่องสั้นๆ ง่ายๆ และไม่ซับซ้อน มีจุดเด่นของเนื้อเรื่องเดียว เด็กดูภาพหรือฟังเรื่องราวเข้าใจได้ และสนุกสนาน มีเนื้อเรื่องที่ชัดเจน ชวนติดตาม เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวเด็ก และใกล้ชิดตัวเด็ก หรือธรรมชาติแวดล้อม ไม่มีการบรรยายเนื้อเรื่อง ควรมีลักษณะเป็นบทสนทนาโต้ตอบระหว่างตัวละคร ใช้ภาษาที่ถูกต้อง ง่ายต่อความเข้าใจของเด็ก ตัวอักษรมีขนาดใหญ่ ใช้สีเข้มอ่านได้ชัดเจน มีภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เป็นภาพที่มีสีสันสวยงาม มีชีวิตชีวา ส่วนใหญ่จะเป็นภาพเขียนหรือวาดมากกว่าภาพถ่าย มีรูปเล่มที่แข็งแรงทนทาน ขนาดพอเหมาะกับมือเด็ก ไม่จำเป็นต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมเสมอไป และมีจำนวนหน้าประมาณ 10-20 หน้า

4.7 เทคนิควิธีในการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541: 16-17) กล่าวถึงการเล่านิทานที่มีขั้นตอนการดำเนินการเป็นลำดับ ในแต่ละขั้นตอนของการเล่า ต้องมีการจัดเตรียมให้เหมาะสม จึงจะทำให้การเล่านิทานมีความหมายประทับใจแก่ผู้ฟัง แม้ว่านิทานจะเป็นสิ่งที่เด็กชอบและพร้อมที่จะฟังอยู่เสมอก็ตาม นิทานทุกเรื่องกับการเล่าทุกครั้งไม่สามารถตรึงใจให้เด็กอยู่กับที่ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ เว้นแต่กระบวนการเล่า นั้น จะมีขั้นตอนการเตรียมการที่ดี นอกจากจะทำให้นิทานดำเนินไปสู่จุดประสงค์ของผู้เล่าที่ต้องการแล้ว ต้องทำให้เด็กเพลิดเพลินกับนิทานที่เล่าด้วยในการเตรียมการเพื่อการเล่า ครูเป็นผู้เล่า ครูต้องจัดเตรียมเนื้อหา นิทานก่อน ถ้าเป็นนิทานที่มาจากหนังสือนิทาน ครูควรต้องอ่านให้เข้าใจ จำเนื้อเรื่องให้ได้ เมื่อนำไปเล่าประกอบภาพในหนังสือจะได้พูดความต่อเนื่องเป็นเรื่องราว มีการหยุดพัก ถามตอบจะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น

การเตรียมเด็กสำหรับฟังนิทาน ที่นั่งของครูและเด็กจะต้องใกล้ชิดกัน ครูอาจนั่งสูงกว่าเด็กเล็กน้อย เพื่อให้สามารถแสดงภาพในหนังสือหรือภาพอื่นๆในระดับสายตาเด็ก ขณะเล่าครูควรจัดเด็กเป็นกลุ่มเล็กๆ ถ้าเป็นกลุ่มใหญ่ให้นั่งล้อมวงครู ครูเริ่มกิจกรรมเตรียมเด็กด้วยการให้เด็กร้องเพลง ดูภาพหรือกล่าวคำจูงใจ เพื่อให้เด็กมีอารมณ์พร้อมที่จะฟัง เมื่อพร้อมแล้วจึงเริ่มต้นด้วยการเล่านิทาน

การดำเนินเรื่อง อาจเป็นการนำเสนอด้วยภาษาพูดอย่างเดียวหรือใช้ภาษาท่าทางหรือใช้สื่อประกอบต่างๆทั้งแถบบันทึกเสียงและภาพประกอบ ผู้เล่าต้องใช้ภาษาที่เด็กเข้าใจง่าย ถูกหลักไวยากรณ์ การสนทนาอาจใช้ภาษาถิ่น หรือคำคุ้นเคยที่เด็กเคยชิน จะช่วยให้การเล่ามีประสิทธิภาพและมีความหมายตรงกับจุดประสงค์ของผู้เล่ามากขึ้น

การสรุปเรื่องขั้นตอนสุดท้ายของการเล่านิทานทุกครั้งควรมีการสรุปเรื่องด้วยคำถามเกี่ยวกับประเด็นสำคัญของเรื่อง ลักษณะของตัวแสดงในเรื่อง ความรู้และคำสั่งสอนที่ได้จากเรื่อง เพื่อให้เด็กได้คิดทบทวนและเก็บข้อความรู้จากนิทานเป็นการย้ำเตือนทำให้เด็กจดจำเรื่องราวได้ดี

4.8 รูปแบบการเล่านิทาน

เกริก ยุ้นพันธ์ (2539: 36-55) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการเล่านิทาน ดังนี้

1. การเล่านิทานแบบปากเปล่า เป็นนิทานที่ผู้เล่าจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมตั้งแต่การเลือกเรื่องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกลุ่มผู้ฟัง นิทานปากเปล่าเป็นนิทานที่ดึงดูดและเร้าความสนใจของผู้ฟังด้วยน้ำเสียง แววตา สีหน้าและท่าทางประกอบการเล่าของผู้เล่าที่สง่างามและพอเหมาะพอดี

2. นิทานวาดไปเล่าไป เป็นการเล่านิทานที่ผู้เล่าต้องมีประสบการณ์การเล่านิทานแบบปากเปล่าอยู่มากพอสมควร แต่ต้องเพิ่มการวาดรูปในขณะที่เล่าเรื่องราว รูปหรือภาพที่เล่าออกมาอาจสอดคล้องกับเรื่องที่เล่า หรือบางครั้งเมื่อเล่าจบ รูปที่วาดจะไม่สอดคล้องกับเรื่องที่เล่าเลยก็ได้ คือ จะได้ภาพใหม่เกิดขึ้น

3. นิทานที่เล่าโดยใช้สื่ออุปกรณ์ในขณะที่เล่า เป็นนิทานที่ผู้เล่าจะต้องใช้สื่อที่เตรียมหรือหามา เพื่อใช้ประกอบการเล่า เช่น การเล่าโดยใช้หนังสือ นิทานหุ่นนิ้วมือ นิทานเชิด นิทานเชือก เป็นต้น หรือขณะเล่าอาจมีดนตรีประกอบจังหวะ เพื่อให้การเล่าสนุกสนานยิ่งขึ้น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541: 12-14) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเล่านิทานไว้ดังต่อไปนี้

1. การเล่านิทานปากเปล่า เป็นการเล่าที่อาศัยคำพูดและน้ำเสียงไม่มีการใช้สื่อประกอบการเล่า การเล่านิทานแบบนี้ต้องใช้ศิลปะในการพูด การเล่าที่มุ่งใจมาก การเล่านิทานปากเปล่า อาจให้เด็กเล่าเอง ผู้ใหญ่เล่าบ้าง หรือช่วยกันเล่า ไม่ควรเล่าเกิน 15 นาที

2. การเล่านิทานประกอบท่าทาง การเล่านิทานแบบนี้เป็นการเล่านิทานที่มีชีวิตชีวามากกว่าการเล่านิทานปากเปล่า เพราะเด็กสามารถติดตามเรื่องที่เล่าได้ และจินตนาการเป็นรูปธรรมมากขึ้นตามท่าทางของผู้เล่า สนุกสนานมากขึ้นเพราะเห็นภาพพจน์ของเรื่องที่เล่าท่าทางที่ใช้ประกอบการเล่านิทานอาจเป็นท่าทางของผู้เล่า ท่าทางแสดงร่วมของเด็กได้แก่ การทำหน้าตา การแสดงท่าทางกาย หรือการเล่นนิ้วมือประกอบการเล่า

3. การเล่านิทานประกอบภาพ ภาพที่ใช้ในการเล่ามีหลายชนิด มีทั้งภาพถ่าย ภาพโปสเตอร์ ภาพจากหนังสือ ภาพวาด ภาพสไลด์ ภาพเคลื่อนไหว หรือภาพฉาย การที่มีภาพสวยๆมาประกอบการเล่าเป็นการจูงใจเด็กให้ติดตามเรื่องราวด้วยความอยากรู้ เด็กจะสนุกสนานมากขึ้นถ้าในขณะที่ฟังเรื่องและดูภาพ ผู้เล่าจะต้องกระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดเห็นและร่วมกันสร้างจินตนาการให้กับนิทานที่เล่า

4. การเล่านิทานประกอบเสียง ได้แก่ เสียงเพลง เสียงดนตรี แอบบันทิกเสียงต่างๆ สามารถนำมาประกอบการเล่านิทานได้ จุดประสงค์เพื่อสร้างบรรยากาศเพื่อกระตุ้นเร้าให้เกิดความตื่นต่อนอยากรติดตาม นอกจากการใช้เสียงเพลงดนตรีแล้ว ในการเล่านิทานเราอาจใช้เสียงเด็กมาประกอบการเล่าได้ด้วยตัวอย่างเช่น เมื่อเล่าถึงรถไฟวิ่งผู้เล่าอาจจะชักชวนให้เด็กๆที่ฟังร่วมทำเสียงรถไฟวิ่งประกอบการเล่า ซึ่งทำให้บรรยากาศการฟังนิทานสนุกสนานไปอีกแบบ

5. การเล่านิทานประกอบอุปกรณ์ หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มีอยู่หรือผู้เล่าจัดทำขึ้น เช่น หน้ากาก ตัวแสดงในนิทาน อุปกรณ์สามารถทำให้เด็กสนุกสนานติดตามไปกับนิทานที่เล่าได้เป็นอย่างดี สร้างความสนใจในการฟังนิทานให้แก่เด็กมากกว่ารูปแบบอื่นๆ

สรุป การเล่านิทานมีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเล่านิทานปากเปล่า การเล่านิทานประกอบท่าทาง การเล่านิทานประกอบภาพ และการเล่านิทานประกอบสื่อและอุปกรณ์

4.9 องค์ประกอบของการเล่านิทาน

ในการเล่านิทาน มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ที่จะให้การเล่านิทานเป็นตามจุดประสงค์ของการเล่า ได้แก่ ตัวผู้เล่า เนื้อหานิทาน และสื่อประกอบการเล่านิทาน

กุลยา ตันติผลาชีวะ(2541: 14-15) ได้เสนอองค์ประกอบของการเล่านิทานดังต่อไปนี้

1. ตัวผู้เล่า องค์ประกอบสำคัญที่สุดของการเล่านิทาน คือ ตัวผู้เล่า เทคนิค วิธีการ ภาษา ท่าทาง ความสามารถในการสร้างบรรยากาศในการเล่านิทานถือเป็นศิลปะเฉพาะตัวของผู้เล่านิทานจึงสามารถฝึกฝนได้ ผู้เล่านิทานที่ดีจะต้องมีอารมณ์และสนุกกับการเล่า มีความพร้อมที่จะให้นิทานสนุกสนานสอดคล้องกับสถานการณ์ขณะเล่านิทานได้

2. เนื้อหานิทาน นิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็ก คือนิทานที่มีความถูกต้องชัดเจน ภาษาถูก ไวยากรณ์ เนื้อหาสั้น ง่าย มีตัวแสดงน้อย เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก เกี่ยวกับผู้ปกครอง พี่น้อง เพื่อนเล่น และสัตว์เลี้ยง (Gilley and Gitley. 1980: 259) ไม่ว่าจะเป็นนิทานที่นำมาหรือผู้เล่าแต่งเองก็ตาม ถ้าเนื้อหานิทานมีความสัมพันธ์กับเด็กมาก เด็กจะสนใจมากกว่านิทานใกล้ตัว นิทานที่เด็กฟังและสนใจมาก ตัวอย่างเช่น เด็กไม่ชอบกินผัก ครูใช้นิทานเรื่องหนูน้อยชอบผักให้ฟัง เด็กชอบสัตว์เลี้ยง ครูเล่านิทานสัตว์เลี้ยง เป็นต้น ประการหนึ่งที่สำคัญคือ เนื้อหานิทานต้องเป็นบทสนทนาหลายๆ เพราะเด็กไม่ชอบการเล่าแบบบรรยายความ ที่มีเนื้อหาความยาวๆ ตัวละครหลายๆ เพราะเด็กยังไม่สามารถถ้อยแถลงเรื่องราวที่ซับซ้อนได้

3. สื่อประกอบการเล่านิทาน สื่อประกอบในการเล่านิทานเป็นตัวขยายความในนิทานให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในรายละเอียดของท่าทางของตัวแสดงและบรรยากาศทำให้เด็กมีจินตนาการติดตามเรื่องราวได้อย่างแจ่มชัด อีกทั้งสนุกตื่นเต้นด้วยการกระตุ้นจากสื่อประกอบการเล่านิทาน ซึ่งสื่ออาจหาได้จากผู้เล่าสร้างขึ้นเอง หรือซื้อจากสื่อสำเร็จรูป

สรุปได้ว่า ทั้งผู้เล่า เนื้อหานิทาน และสื่อประกอบ ล้วนมีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่ต้องพัฒนาควบคู่กันไป ผู้เล่าเก่ง เนื้อหาดี สื่อเยี่ยม ย่อมทำให้การเล่านิทานประสบความสำเร็จสูง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนิภา ชินวุฒิ (2556): ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปากของผู้ปกครองเด็กก่อนวัยเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ปัญหาสุขภาพช่องปากเด็กอายุ 1-3 ปี ที่สำคัญคือ ปัญหาฟันผุ ซึ่งเกิดจากการผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลและเสริมสร้างพฤติกรรมช่องปากให้แก่เด็กไม่ถูกต้อง แนวทางที่เหมาะสม คือ การป้องกันฟันผุตั้งแต่เริ่มต้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของ

ผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็กอายุ 1- 3 ปี และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะ กับ พฤติกรรมของผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็กอายุ 1-3 ปี กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองของเด็ก อายุ 1-3 ปี ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลบ้านสวน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ของผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็ก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติของผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็ก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมของผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็ก

แบบสอบถามทั้งหมดได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามความรู้เท่ากับ .71 ทักษะเท่ากับ .79 พฤติกรรมเท่ากับ .85 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่าความรู้ของผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็กอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 59.55 ทักษะของผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็ก อยู่ในระดับปานกลาง ($X=2.11$, $SD=0.38$) พฤติกรรมของผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็กอยู่ใน ระดับปานกลาง ($X=3.11$, $SD=0.32$) ความรู้และทัศนคติของผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็กมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ($r=0.37, 0.28$) ตามลำดับผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ความรู้และทัศนคติของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็กและมีความตระหนักในการเสริมสร้างพฤติกรรมที่ถูกต้องให้แก่เด็ก

คำสำคัญ: ความรู้ ทักษะ พฤติกรรมการดูแลสุขภาพช่องปาก เด็กอายุ 1-3 ปี

พิกุลพร ภูอาบอ่อน และ วงศา เล้าหศิริวงศ์ (2555) : การพัฒนาระบบการส่งเสริมสุขภาพช่องปาก เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน อบต.หนองผือ อําเภอลำดวน จังหวัดกาฬสินธุ์

การวิจัยเชิงปฏิบัติการนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบงานส่งเสริมสุขภาพช่องปากเด็กในศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กอบต.หนองผือ อ.ลําดวน จ.กาฬสินธุ์ ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน เก็บรวบรวมข้อมูลโรคฟันผุในเด็กและพฤติกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องร่วมกับการสังเกตสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์ เชิงลึกด้วยแบบบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่ามัธยฐาน และใช้สถิติ paired t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างก่อนและหลังการพัฒนา ระบบที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p\text{-value}<0.05$) ผลการศึกษา เด็กในศูนย์พัฒนาเด็ก อบต.หนองผือ จำนวน 174 คน อายุเฉลี่ย 4.8 ± 1.2 ปี พบอัตราการเกิดโรคฟันผุร้อยละ 79.3 ภายหลังการพัฒนาระบบพบว่า ผู้ปกครองมีความรู้ในเรื่องสาเหตุของการเกิดฟันผุ ช่วงเวลาที่ควรเริ่มต้นแปรงฟันให้เด็ก และการปล่อยให้เด็ก หลับคาขวดนมที่ทำให้เกิดฟันผุร้อยละ 55.1 และ 50.6 ด้านทัศนคติพบว่า ร้อยละ 86.8 เห็นด้วยว่าเมื่อเด็กมี ฟันน้ำนมผุจำเป็นต้องได้รับการรักษา และร้อยละ 85.6 เห็นด้วยว่าการฝึกให้เด็กแปรงฟันก่อนเข้านอนเป็น

สิ่งจำเป็น การปฏิบัติพบว่า ร้อยละ 46.0 และ 69.5 ของผู้ปกครองพาเด็กไปรับบริการทันตกรรมและตรวจความสะอาดช่องปากเด็กหลังแปรงฟัน สรุปว่าผู้ปกครองมีความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติในการดูแลสุขภาพช่องปากเด็กเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.001$) ครูเด็กเล็กจัดกิจกรรมเรียนรู้และฝึกทักษะการดูแลช่องปากให้กับเด็ก ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้การสนับสนุนงบประมาณและกำหนดนโยบายเด็กเล็กสุขภาพฟันดี และทันตบุคลากรมีการปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้สนับสนุนให้ข้อมูล และกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การนำแนวคิดการมีส่วนร่วมมาใช้ในการส่งเสริมสุขภาพช่องปากเด็ก ส่งผลให้เด็กได้รับการดูแลสุขภาพช่องปากอย่างเหมาะสมจากครอบครัว ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและทันตบุคลากร

คำสำคัญ: การส่งเสริมสุขภาพช่องปาก การมีส่วนร่วม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ปราณี ปริญญา (2551) : การพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานและการติดตามผล การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานและการติดตามผลกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย - หญิง อายุ 5 - 6 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบุรารักษ์ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย 2 ขั้นตอน โดยคัดเด็กที่ได้คะแนนจริยธรรมต่ำสุด 15 อันดับแรก มา 15 คน เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 8 สัปดาห์ ละ 3 วันๆ ละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเล่านิทานและติดตามคือ 1) นิทาน 2) แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน 3) แบบทดสอบการพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 4) แบบติดตามผลมีค่าความเชื่อมั่น 0.70 แบบแผนการวิจัยใช้แบบ One - Group Pretest - Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และ t - test Dependent ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานและติดตามผล มีการพัฒนาจริยธรรมหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานอยู่ในระดับดีมากแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

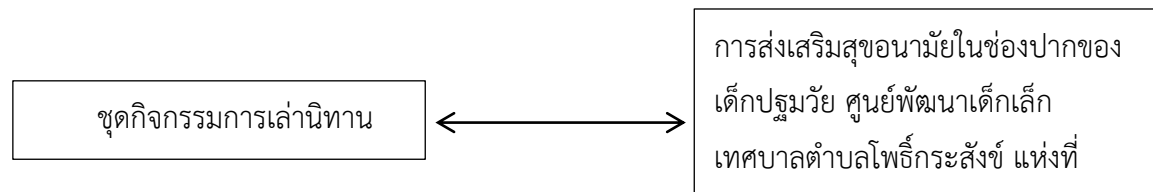
สุวรรณา กิจติยา และสิริพร ปาณาวงษ์ (2557): ผลการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่มีผลต่อความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจำนวนเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่มีต่อความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 13 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านโป่งข่อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที เป็นเวลา 15 ชั่วโมงในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานรวม 20 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่มีต่อความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าเฉลี่ย 4.50 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.04 ถือว่า

แผนการจัดประสบการณ์มีความเหมาะสม 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูด เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยรูปภาพ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 – 0.08 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.52 ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กปฐมวัยร้อยละ 80 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นหัด มีความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูด ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม 2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นหัด มีความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูด หลังได้รับการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ: การจัดประสบการณ์การเล่นหัด, ความสามารถทางภาษา, เด็กปฐมวัย

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กเล็กทั้งชายและหญิง จำนวน 5 คน อายุระหว่าง 3-4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอนาหว้า จังหวัดศรีสะเกษ

ระยะเวลาในการทดลอง

มีระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง รวมเป็น 10 ครั้ง ครั้งละ 15 นาที ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ นิทานและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสังเกตพฤติกรรมการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากเด็กปฐมวัย โดยมีกระบวนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์คุณลักษณะตามวัย พบว่า เด็กในความรับผิดชอบมีปัญหาสุขอนามัยในช่องปาก ซึ่งเป็นคุณลักษณะตามวัยที่จำเป็นในด้านร่างกาย
2. ศึกษาและวิเคราะห์ผู้เรียนที่มีปัญหาตามวัยดังกล่าว
3. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะตามวัยด้านร่างกาย ด้านสุขอนามัย พบว่า เป็นคุณลักษณะตามวัยในการพัฒนาด้านร่างกาย
4. ศึกษาแนวทางวิธีแก้ไขปัญหาและกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการ พบว่า กิจกรรมการเล่นนิทานเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เด็กมีคุณลักษณะตามวัยตามที่หลักสูตรต้องการ
5. ศึกษา วางแผน ออกแบบกิจกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 3.1 กำหนดการดำเนินการเล่านิทานในการวิจัย

ครั้งที่	วันทำการทดลอง	นิทานเรื่อง	วัตถุประสงค์
1	วันจันทร์ที่ 3 กรกฎาคม 2560	กุงกิงปวดฟัน	แปรงฟันหลังรับประทานอาหาร กลางวันได้ แปรงฟันอย่างถูกวิธี บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้
2	วันอังคารที่ 4 กรกฎาคม 2560	กุงกิงปวดฟัน	แปรงฟันอย่างถูกวิธี แปรงฟันด้วยตนเอง บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้
3	วันพุธที่ 5 กรกฎาคม 2560	พลังอาหาร 5 หมู่	เลือกรับประทานผักและผลไม้ ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ
4	วันพฤหัสบดีที่ 6 กรกฎาคม 2560	พลังอาหาร 5 หมู่	เลือกรับประทานผักและผลไม้ ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ
5	วันศุกร์ที่ 7 กรกฎาคม 2560	อิงอิงกับอันอันฟันผุ	แปรงฟันหลังรับประทานอาหาร กลางวันได้
6	วันอังคารที่ 11 กรกฎาคม 2560	อิงอิงกับอันอันฟันผุ	แปรงฟันด้วยตนเอง แปรงฟันอย่างถูกวิธี
7	วันพุธที่ 12 กรกฎาคม 2560	ชัยชนะของหนูนาค	เลือกรับประทานผักและผลไม้ ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ
8	วันพฤหัสบดีที่ 13 กรกฎาคม 2560	ชัยชนะของหนูนาค	เลือกรับประทานผักและผลไม้ ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ
9	วันศุกร์ที่ 14 กรกฎาคม 2560	ฝันร้ายของน้อยหน้า	ดื่มนมเป็นเวลา ดื่มนมจากแก้ว ลดการดื่มนมจากขวด ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม
10	วันจันทร์ที่ 17 กรกฎาคม 2560	ฝันร้ายของน้อยหน้า	ดื่มนมเป็นเวลา ดื่มนมจากแก้ว ลดการดื่มนมจากขวด ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม

6. ดำเนินการจัดทำตามที่วางแผนไว้

7. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

8. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- อาจารย์ละมัย ทุมพัฒน์
- อาจารย์สาธิต ทิตยสีแสง
- ครุณันทกา บุญสูง

9. สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

10. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปทดลองใช้กับเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอนาหวาย จังหวัดศรีสะเกษ ครบทั้ง 5 คน

11. นำเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วจึงนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปาก โดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน จำนวน 5 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

2. สังเกตพฤติกรรมตามรายการเครื่องมือวิจัยด้วยการประเมินให้คะแนนพฤติกรรม ตั้งแต่ระดับปฏิบัติไม่ได้ และปฏิบัติได้ ทั้งนี้มีค่าการให้คะแนนพฤติกรรม คือ 0 และ 1 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้รวมคะแนนผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคล ที่แสดงพฤติกรรมและวัดได้ในแต่ละวัน

2. รวมคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนในแต่ละวันให้ครบ 10 ครั้ง

3. หาค่าคะแนนรวมจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนในแต่ละครั้งจนครบ 10 ครั้ง

4. แสดงค่าคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการเล่านิทานใน 10 ครั้ง ไว้ในตารางเดียวกัน เพื่อให้เห็นการพัฒนาของคะแนนพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการทำให้เด็กมีสุขอนามัยในช่องปากที่ดีด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมและประเมินค่าคะแนนจากพฤติกรรมจำนวน 10 ครั้ง มีรายการประเมิน 10 รายการ ดังนี้

1. ตื่นนอนเป็นเวลาได้
2. ตื่นนอนจากแก้วได้
3. ลดการตื่นนอนจากขวด
4. ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม
5. เลือกรับประทานอาหารผักและผลไม้
6. ไม่รับประทานอาหารขนมกรุบกรอบ
7. แปรงฟันหลังอาหารกลางวันได้
8. บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้
9. แปรงฟันด้วยตนเองได้
10. แปรงฟันได้อย่างถูกวิธี

โดยมีคะแนนเต็มรายการละ 1 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมครบใน 10 ครั้ง คะแนนรวมจึงเป็น 25 คะแนน ผู้วิจัยจึงนำคะแนนในแต่ละครั้งของเด็กทุกคน มาแสดงเป็นคะแนนรวม จำนวน 10 ครั้ง ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยแบบประเมินพฤติกรรมส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทาน
ของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

คนที่	คะแนนพฤติกรรมจากการสังเกต										รวมคะแนนเต็ม 25 คะแนน	
	ตื่นนอน เป็นเวลาได้	ตื่นนอน จาก แก้วได้	ลดการ ตื่นนอน จาก ขวด	ไม่นอน หลับไป พร้อม ขวดนม	เลือก รับประทาน ผัก และ ผลไม้	ไม่ รับประทาน ขนม กรุบ กรอบ	แปรง ฟันหลัง รับประทาน อาหาร ได้	บ้วน ปาก ด้วยน้ำ สะอาด ได้	แปรง ฟันด้วย ตนเอง ได้	แปรง ฟันได้ อย่าง ถูกวิธี	คะแนน รวม	ร้อยละ
1	2	2	2	2	3	4	2	1	2	3	23	92
2	2	2	2	2	3	4	2	2	2	3	24	96
3	2	2	2	2	4	3	2	2	2	0	21	84
4	2	0	2	2	2	2	2	2	2	3	19	76
5	0	1	2	2	4	1	2	2	2	2	18	72

จากตารางแสดงค่าคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัยใน 10 ครั้ง เป็นการเก็บคะแนนจากกลุ่มเป้าหมาย 5 คน ที่เป็นเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มีรายการประเมิน 10 รายการ คือ 1. ตื่นนอนเป็นเวลาได้ 2. ตื่นนอนจากแก้วได้ 3. ลดการตื่นนอนจากขวด 4. ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม 5. รับประทานผักและผลไม้ 6. ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ 7. แปรงฟันหลังอาหารกลางวันได้ 8. บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้ 9. แปรงฟันด้วยตนเองได้ 10. แปรงฟันได้อย่างถูกวิธี เด็กมีคะแนนจากผลการปฏิบัติกิจกรรมการเล่านิทานตลอด 10 ครั้ง จำนวน 5 คน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ดังนี้ 92, 96, 84, 76, และ 72 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สุขอนามัยในช่องปากต้องมีการส่งเสริมหรือพัฒนาตั้งแต่เด็ก ทั้งนี้เพราะวัยเด็กเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมรวมทั้งการมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในวัยต่อไป

จากการศึกษาเอกสารงานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสนใจการใช้กิจกรรมการเล่นเป็นแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมกับบุคลิกภาวะและความพร้อมของเด็กปฐมวัย ดังรายละเอียดการดำเนินงาน ต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่นของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน อายุระหว่าง 3-4 ปี จำนวน 5 คน ซึ่งกำลังศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สังกัดเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

วิธีวิจัย

1. ศึกษาและวิเคราะห์คุณลักษณะตามวัย ของเด็กในความรับผิดชอบมีปัญหาสุขอนามัยในช่องปาก ซึ่งเป็นคุณลักษณะตามวัยที่จำเป็นในด้านร่างกาย
2. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะตามวัยด้านร่างกาย เรื่องสุขอนามัยในช่องปาก เป็นคุณลักษณะตามวัยในการพัฒนาด้านร่างกาย
3. ศึกษาแนวทางวิธีแก้ไขปัญหาและกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการ ด้วยกิจกรรมการเล่นเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เด็กมีคุณลักษณะตามวัยตามที่หลักสูตรต้องการ
4. ศึกษา วางแผน ออกแบบกิจกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
6. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่
 - อาจารย์ละมัย ทุมพัฒน์

- อาจารย์สาธิต ทิตยสีแสง
- ครุฑนันทกา บุญสูง

7. สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

8. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ไปทดลองใช้กับเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน ตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดศรีสะเกษ ครบทั้ง 5 คน

9. นำเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วจึงนำไปใช้จริง

10. ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มเป้าหมาย

11. เขียนรายงานการวิจัย

ผลการวิจัย

เด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน มีสุขอนามัยในช่องปากที่ดีขึ้น มีพัฒนาการที่ดีตามข้อตกลงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอด 10 ครั้ง มีระดับค่าเฉลี่ยร้อยละ 92, 96, 84, 76, และ 72 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

ผลจากการใช้การเล่านิทานเพื่อส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากของเด็กปฐมวัย ปรากฏว่า เด็กปฐมวัย อายุ 3-4 ปี มีสุขอนามัยในช่องปากที่ดีและสะอาดขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากมีกระบวนการส่งเสริมและการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์พัฒนาการและคุณลักษณะตามวัย การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางในการวิจัย กำหนดขอบเขตการดำเนินงาน การเตรียมงานโดยพัฒนาเครื่องมืออย่างเป็นระบบ นำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพและมีการวางแผนและเตรียมงาน เพื่อนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการเล่านิทานเพื่อส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการสร้างแรงจูงใจ ได้แก่

- นิทานเรื่องกิ้งกิ้งปวดฟัน ส่งเสริมให้เด็กแปรงฟันหลังรับประทานอาหารกลางวันได้ ส่งเสริมการแปรงฟันอย่างถูกวิธีส่งเสริมการแปรงฟันด้วยตนเองและส่งเสริมการบ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้

- นิทานเรื่องพลังอาหาร 5 หมู่ ส่งเสริมการเลือกรับประทานผักและผลไม้ และการไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ

- นิทานเรื่องอึ่งอึ่งกับอันอันฟันผุ ส่งเสริมการแปรงฟันหลังรับประทานอาหารกลางวันได้ ส่งเสริมการแปรงฟันด้วยตนเอง และส่งเสริมการแปรงฟันอย่างถูกวิธี

- นิทานเรื่องชัยชนะของหนูนาง ส่งเสริมการเลือกรับประทานผักและผลไม้ และการไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ
- นิทานเรื่องฝันร้ายของน้อยหน้า ส่งเสริมการตื่นนอนเป็นเวลา ส่งเสริมการตื่นนอนจากแก้ว ส่งเสริมการลดการตื่นนอนจากขวด และส่งเสริมการไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม

ข้อเสนอแนะ

จากประสบการณ์ด้านการสอน และประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากของเด็กปฐมวัยครั้งนี้สามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

1. ก่อนนำไปใช้ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากของเด็กปฐมวัย ให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อประยุกต์แนวคิด หลักการและทฤษฎี มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. การดำเนินการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากของเด็กปฐมวัย มักถูกมองว่าเป็นเรื่องยาก แต่ความเป็นจริงแล้ว สามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ตั้งแต่เด็กยังเล็ก เพียงแต่ต้องมีวิธีการและกระบวนการที่เหมาะสมและต่อเนื่อง ประเด็นสำคัญคือต้องค่อยเป็นค่อยไปและต้องมีวินัยในตนเองด้วย
3. ก่อนดำเนินการต้องเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ มาเป็นอย่างดี เพราะเด็กมีช่วงความสนใจสั้น ต้องจัดกิจกรรมโดยเฉพาะการเล่นให้เด็กมีความประทับใจ ด้วยการใช้เทคนิคที่หลากหลาย จะเป็นการสร้างแรงจูงใจได้เป็นอย่างดี
 1. การวิจัยในลักษณะนี้สามารถนำไปใช้กับเด็กพิเศษได้
 2. ก่อนดำเนินการจะต้องมีข้อมูลหรือสารสนเทศที่สมบูรณ์และถูกต้องชัดเจน กล่าวคือต้องมีการวิเคราะห์พัฒนาการ คุณลักษณะตามวัย พฤติกรรม โดยต้องใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอย่างแท้จริง
3. เลือกวิธีการหรือสื่อที่จะนำมาจัดทำหรือส่งเสริมโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับความพร้อมวุฒิภาวะ ความต้องการ ความถนัด และความสนใจของเด็กในแต่ละช่วงอายุ

ภาคผนวก

แผนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองขนาน

วัน	เวลา	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	สื่อ	การประเมิน
จันทร์	09.30 – 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ - เล่าไปถามไปในนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน”	1. เพื่อให้เด็กสามารถแปรงฟันหลังอาหารกลางวันได้ 2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้และสามารถแปรงฟันได้ถูกวิธี	- หนังสือนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” - เพลง “แปรงฟัน” - ตัวครู - ตัวเด็ก	- แปรงฟันหลังรับประทานอาหารกลางวันได้ - แปรงฟันอย่างถูกวิธี - บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้
อังคาร	09.30 – 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ จากนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” - การแปรงฟันอย่างถูกวิธีด้วยตนเอง	1. เพื่อให้เด็กสามารถแปรงฟันอย่างถูกวิธี 2. เพื่อให้เด็กแปรงฟันด้วยตนเองได้	- หนังสือนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” - เพลง “แปรงฟัน” - สื่อจำลองการแปรงฟัน - ตัวครู - ตัวเอง	- แปรงฟันอย่างถูกวิธี - แปรงฟันด้วยตนเอง - บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้
พุธ	09.30 – 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ - เล่าไปวาดไปจากนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่”	1. เพื่อให้เด็กสามารถบอกอาหารที่มีประโยชน์ได้ 2. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกรับประทานผักและผลไม้ได้	- หนังสือนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” - เพลง “อาหารดีมีประโยชน์” - ตัวครู - ภาพวาด	- เลือกรับประทานผักและผลไม้ - ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ
พฤหัสบดี	09.30 – 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ จากนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” - การฟังนิทานแล้วปั้นดินน้ำมันเป็นรูปต่างๆตามจินตนาการ	1. เพื่อให้เด็กรู้จักอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย 2. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ได้	- นิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” - เพลง “อาหารดีมีประโยชน์” - ตัวครู - ดินน้ำมัน	- เลือกรับประทานผักและผลไม้ - ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ
ศุกร์	09.30 – 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ - การสนทนา แสดงความคิดเห็นจากนิทานเรื่อง “อิงอิงกับอันอันฟันผุ”	1. เพื่อให้เด็กสามารถดูแลรักษาฟันให้มีสุขภาพดี 2. เพื่อให้เด็กสามารถสนทนา แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานได้	- นิทานเรื่อง “อิงอิงกับอันอันฟันผุ” - เพลง “แปรงฟัน”	- แปรงฟันหลังรับประทานอาหารได้

วัน	เวลา	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	สื่อ	การประเมิน
อังคาร	09.30 – 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ - การแสดงบทบาทตามคำบรรยายจากนิทานเรื่อง “อึ่งอึ่งกับอันอันฟันผุ”	1. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติตนอย่างถูกสุขอนามัยได้ 2. เพื่อให้เด็กสามารถแปรงฟันได้อย่างสม่ำเสมอทุกวัน	- หนังสือนิทานเรื่อง “อึ่งอึ่งกับอันอันฟันผุ” - คำบรรยาย - ตัวครู - ตัวเด็ก	- แปรงฟันด้วยตนเอง - แปรงฟันอย่างถูกวิธี
พุธ	09.30 – 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ - การสนทนาแสดงความคิดเห็นจากนิทานเรื่อง “ซัยชนะของหนูนานา”	1. เพื่อให้เด็กไม่รับประทานขนมกรุบกรอบและน้ำอัดลม 2. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์	- หนังสือนิทานเรื่อง “ซัยชนะของหนูนานา” - คำคล้องจอง “ผลไม้” - ตัวครู	- เลือกรับประทานผักและผลไม้ - ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ
พฤหัสบดี	09.30 – 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ - การเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ จากนิทานเรื่อง “ซัยชนะของหนูนานา”	1. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้ 2. เพื่อให้เด็กไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ	- นิทานเรื่อง “ซัยชนะของหนูนานา” - คำคล้องจอง “ผลไม้” - เกาะ กล้วย มังคุด มันฝรั่งทอด น้ำอัดลมของจริง	- เลือกรับประทานผักและผลไม้ - ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ
ศุกร์	09.30 – 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ - การแสดงความคิดเห็นจากนิทานเรื่อง “ฝืนร้ายของน้อยหน่า”	1. เพื่อให้เด็กสามารถดื่มนมเป็นเวลาได้ 2. เพื่อให้เด็กสามารถดื่มนมจากแก้วได้ 3. เพื่อให้เด็กสามารถลดการดื่มนมจากขวดได้ 4. เพื่อให้เด็กไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนมได้	- นิทานเรื่อง “ฝืนร้ายของน้อยหน่า” - คำคล้อง “ดื่มนม” - ตัวครู	- ดื่มนมเป็นเวลา - ดื่มนมจากแก้วได้ - ลดการดื่มนมจากขวด - ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม
จันทร์	09.30– 09.45 น.	กิจกรรมเสริมประสบการณ์ - ปั่นดินน้ำมันตามจินตนาการนิทานเรื่อง “ฝืนร้ายของน้อยหน่า”	1. เพื่อให้เด็กสามารถดื่มนมเป็นเวลาได้ 2. เพื่อให้เด็กสามารถดื่มนมจากแก้วได้ 3. เพื่อให้เด็กสามารถลดการดื่มนมจากขวดได้ 4. เพื่อให้เด็กไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนมได้	- นิทานเรื่อง “ฝืนร้ายของน้อยหน่า” - คำคล้อง “ดื่มนม” - ตัวครู - ดินน้ำมัน	- ดื่มนมเป็นเวลา - ดื่มนมจากแก้วได้ - ลดการดื่มนมจากขวด - ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 1

หน่วย สุขอนามัยในร่างกาย นิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน”

สอนวันจันทร์ที่ 3 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
1. เพื่อให้เด็กสามารถแปรงฟันหลังอาหารกลางวันได้ 2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้และสามารถแปรงฟันได้ถูกวิธี	1. ประโยชน์และโทษของการแปรงฟัน 2. เรียนรู้วิธีการแปรงฟันที่ถูกวิธี	1. การสนทนาซักถามแสดงความคิดเห็น 2. การตอบคำถามเกี่ยวกับนิทาน	กิจกรรม เล่าไปถามไปจากนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” ขั้นนำ - ครูทักทายเด็กๆแล้วร้องเพลง “แปรงฟัน” พร้อมทำท่าทางประกอบให้เด็กๆ ขั้นสอน - ครูนำหนังสือนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” มาให้เด็กสังเกต แล้วถามว่าเด็กๆเห็นอะไรบ้าง - ครูเล่านิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” โดยการเล่าไปถามไปเพื่อให้เด็กได้สนทนาซักถามและสังเกตภาพ ขั้นสรุป - ครูสนทนากับเด็กเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” เช่น - ทำไมกุงกิงถึงปวดฟัน ? - เมื่อปวดฟันกุงกิงทำอะไร? - คุณหมอแนะนำกุงกิงว่าอย่างไร?	- หนังสือนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” - เพลง “แปรงฟัน” - ตัวครู - ตัวเด็ก	- แปรงฟันหลังรับประทานอาหารกลางวันได้ - แปรงฟันอย่างถูกวิธี - บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 2

หน่วย สุขอนามัยในร่างกาย นิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน”

สอนวันอังคารที่ 4 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
1. เพื่อให้เด็กสามารถแปรงฟันอย่างถูกวิธี 2. เพื่อให้เด็กสามารถแปรงฟันด้วยตนเอง	1. การแปรงฟันอย่างถูกวิธี 2. เพลง “แปรงฟัน”	1. การร้องเพลง”แปรงฟัน” 2. การลงมือแปรงฟันด้วยตนเอง	กิจกรรม การแปรงฟันอย่างถูกวิธี จากนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” ขั้นนำ - ครูทบทวนเพลง “แปรงฟัน” พร้อมท่าทางประกอบให้เด็กดู - ครูเล่านิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” ให้เด็กฟัง - ขั้นสอน - ครูเตรียมอุปกรณ์ แปรงฟัน ยาสีฟัน แก้วน้ำใส่น้ำ ไว้ให้เด็ก - ครูอธิบายและสาธิตการแปรงฟันอย่างถูกวิธีให้เด็กดูด้วยฟันจำลอง - ครูให้เด็กฝึกแปรงฟันด้วยตนเอง โดยครูคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด - เด็กล้างปาก ล้างแปรงฟัน ให้สะอาด และเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย - ขั้นสรุป - ครูสนทนากับเด็กเกี่ยวกับวิธีการแปรงที่ถูกต้อง เช่น - เด็กๆควรแปรงฟันอย่างน้อยวันละกี่ครั้ง ?	- หนังสือนิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน” - เพลง “แปรงฟัน” - สื่อจำลองการแปรงฟัน - ตัวครู - ตัวเด็ก	- แปรงฟันอย่างถูกวิธี - แปรงฟันด้วยตนเอง - บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 3
หน่วย สุขอนามัยในร่างกาย นิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่”
สอนวันพุธที่ 5 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
1. เพื่อให้เด็กสามารถบอกอาหารที่มีประโยชน์ได้ 2. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกรับประทานผักและผลไม้	1. การวาดภาพอาหารตามจินตนาการได้ 2. บอกอาหารที่มีประโยชน์ได้	1. การฟังเรื่องราวจากนิทาน 2. การเล่าเรื่องราวสั้นๆได้	กิจกรรม เล่าไปวาดไปจากนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” ขั้นนำ - ครูร้องเพลง “อาหารดีมีประโยชน์” ให้เด็กๆ ฟัง ขั้นสอน - ครูนำหนังสือนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” มาให้เด็กดู สนทนากับเด็กเกี่ยวกับภาพที่ปกหนังสือ - ครูถามเด็กๆ เกี่ยวกับหน้าปกนิทานว่ามีภาพอะไรบ้าง แล้วบอกชื่อเรื่องนิทาน - ครูเล่านิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” โดยการเล่าไปวาดไป ให้เด็กสังเกตภาพแล้วช่วยกันตอบคำถาม ขั้นสรุป - ครูถามคำถามเกี่ยวกับรูปภาพแต่ละรูป เช่น - รูปภาพนี้คืออะไรคะ ? - เด็กควรรับประทานอาหารตามรูปนี้หรือไม่?	- หนังสือนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” - เพลง “อาหารดีมีประโยชน์” - ตัวครู - รูปภาพ	- เลือกรับประทานผักและผลไม้ - ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 4
หน่วย สุขอนามัยในร่างกาย นิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่”
สอนวันพฤหัสบดีที่ 6 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
1. เพื่อให้เด็กรู้จักอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย 2. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ได้	1. บอกอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายได้	1. รู้จักอาหารแต่ละหมู่ 2. การสนทนาซักถามเรื่องราวสั้นๆได้	กิจกรรม การปั้นอาหารจากนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” ขั้นนำ - ครูร้องเพลง “อาหารดีมีประโยชน์” ให้เด็กฟัง - ครูถามเด็กว่า ในเพลงมีอาหารอะไรบ้าง? เด็กช่วยกันตอบ ขั้นสอน - ครูนำหนังสือนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” มาให้เด็กดู สนทนากับเด็กเกี่ยวกับภาพที่ปกหนังสือ - ครูถามเด็กๆเกี่ยวกับหน้าปกนิทานว่ามีภาพอะไรบ้าง - ครูอ่านนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” ให้เด็กฟัง - ครูนำดินน้ำมันมาให้เด็กปั้นอาหารตามจินตนาการ - เด็กนำเสนอผลงานของตนเอง ขั้นสรุป - ครูและเด็กช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของอาหารแต่ละภาพ	- หนังสือนิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่” - เพลง “อาหารดีมีประโยชน์” - ตัวครู - ดินน้ำมัน	- เลือกรับประทานผักและผลไม้ - ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 5
หน่วย สุนัขในร่างกาย นิทานเรื่อง “อิงอิงกับอันอันฟันผุ”
สอนวันศุกร์ที่ 7 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
๑. เพื่อให้เด็กสามารถฟังเรื่องราวจากนิทานได้ ๒. เพื่อให้เด็กสามารถดูแลรักษาฟันให้มีสุขภาพดีได้	๑. การแปรงฟันหลังรับประทานอาหารได้	๑. การฟังเรื่องราวจากนิทานได้ ๒. การเป็นผู้ฟังที่ดี	กิจกรรม การฟังนิทานเรื่อง “อิงอิงกับอันอันฟันผุ” ขั้นนำ - ครูร้องเพลง “แปรงฟัน” พร้อมทำท่าทางประกอบ - ครูและเด็กร้องเพลง “แปรงฟัน” พร้อมทำท่าทางประกอบ ขั้นสอน - ครูนำหนังสือนิทานเรื่อง “อิงอิงกับอันอันฟันผุ” มาให้เด็กดู แล้วถามเด็กว่าเห็นอะไรบ้างในปกนิทาน - ครูเล่านิทานเรื่อง “อิงอิงกับอันอันฟันผุ” ให้เด็กฟัง ขั้นสรุป - ครูกับเด็กช่วยกันสรุปเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “อิงอิงกับอันอันฟันผุ” เช่น - ทำไมอิงอิงกับอันอันจึงฟันผุ? - อิงอิงกับอันอันทำอย่างไรจึงมีฟันที่สะอาด?	- เพลง “แปรงฟัน” - หนังสือนิทานเรื่อง “อิงอิงกับอันอันฟันผุ” - ตัวครู - ตัวเด็ก	- แปรงฟันหลังรับประทานอาหารได้

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 6
หน่วย สุขอนามัยในร่างกาย นิทานเรื่อง “อึ่งอึ่งกับอันอันฟันผุ”
สอนวันอังคารที่ 11 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
1. เพื่อให้เด็กปฏิบัติตนอย่างถูกสุขอนามัยได้ 2. เพื่อให้เด็กสามารถแปรงฟันอย่างสม่ำเสมอทุกวัน	การแสดงบทบาทตามคำบรรยาย	1. การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ 2. การแสดงออกตามจินตนาการ	กิจกรรม การทำท่าทางประกอบคำบรรยาย นิทานเรื่อง “อึ่งอึ่งกับอันอันฟันผุ” ขั้นนำ - ครูเล่านิทานเรื่อง “อึ่งอึ่งกับอันอันฟันผุ” ให้เด็กฟัง ขั้นสอน - ครูพูดคำบรรยายเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันให้เด็กฟัง 1 ครั้ง - ครูให้เด็กปฏิบัติตามคำบรรยายของครูตามจินตนาการของเด็ก เช่น วันนี้เด็กๆตื่นนอนแต่เช้า พับเก็บที่นอนแล้ว เดินไปทางซ้ายเพื่อไปหยิบผ้าเช็ดตัว จึงเดินไปเข้าห้องน้ำ เพื่อที่จะอาบน้ำ ล้างหน้า แปรงฟัน เช็ดตัวให้แห้ง เสร็จแล้วเดินออกจากห้องน้ำไปทางขวา ไปแต่งตัว ใส่เสื้อผ้าให้เรียบร้อย หลังจากนั้น จึงเดินออกจากห้อง เปิดประตู เดินไปที่โต๊ะอาหาร เพื่อไปนั่งรับประทานอาหารเช้าที่แสนอร่อย และมีประโยชน์ ขั้นสรุป - ครูสนทนากับเด็กเกี่ยวกับนิทานเรื่อง “อึ่งอึ่งกับอันอันฟันผุ” และคำบรรยาย เช่น - แปรงฟันเด็กๆจะทำอย่างไรคะ?	- หนังสือนิทานเรื่อง “อึ่งอึ่งกับอันอันฟันผุ” - คำบรรยาย - ตัวครู - ตัวเด็ก	- แปรงฟันด้วยตนเอง - แปรงฟันหลังรับประทานอาหารเช้าได้

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 7
หน่วย สุขอนามัยในร่างกาย นิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนานา”
สอนวันพุธที่ 12 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
1. เพื่อให้เด็กไม่ทานขนมกรุบกรอบและน้ำอัดลม 2. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์	1. การสนทนา แสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวที่ได้ฟัง 2. การฝึกทักษะกระบวนการคิด	1. การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวที่ฟังได้ 2. การเป็นผู้ฟังที่ดี	กิจกรรม นิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนานา” ขั้นนำ - ครูท่องคำคล้องจอง “ผลไม้” ให้เด็กฟัง - ครูถามเด็กๆว่า เห็นผลไม้อะไรในรูปภาพบ้าง? ให้เด็กช่วยกันตอบ ขั้นสอน - ครูนำนิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนานา” มาให้เด็กดูแล้วถามเด็กว่า เห็นรูปอะไรบ้างในปกนิทาน เด็กช่วยกันตอบ - ครูอ่านนิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนานา” ให้เด็กฟัง - ครูใช้คำถามปลายเปิดกับเด็กเพื่อให้เด็กตอบ เช่น เด็กเห็นอะไรในนิทาน? เด็กควรเลือกรับประทานอะไร? เพราะอะไร? หนูนานาเลือกรับประทานอะไร? เด็กช่วยกันตอบ ขั้นสรุป - ครูกับเด็กช่วยกันสรุปถึงอาหารที่ควรรับประทาน	- หนังสือนิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนานา” - คำคล้อง “ผลไม้” - ตัวครู - ตัวเด็ก	- เลือกรับประทานผักและผลไม้ - ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 8
หน่วย สุขอนามัยในร่างกาย นิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนานา”
สอนวันพฤหัสบดีที่ 13 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
1. เพื่อให้เด็กสามารถเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ 2. เพื่อให้เด็กไม่ทานขนมกรุบกรอบและน้ำอัดลม	1. การรับประทานอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อร่างกาย	1. การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวที่ฟังได้ 2. ฝึกกระบวนการคิด	กิจกรรม เลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ นิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนานา” ขั้นนำ - ครูท่องคำคล้องจอง “ผลไม้” ให้เด็กฟัง - ครูถามเด็กๆว่า เห็นผลไม้อะไรในรูปภาพบ้าง? ให้เด็กช่วยกันตอบ ขั้นสอน - ครูเล่านิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนานา” ให้เด็กฟัง - ครูถามเด็กเกี่ยวกับอาหารที่ควรรับประทาน ให้เด็กช่วยกันตอบ - ครูนำผลไม้ เช่น กล้วย เงาะ ลำไย และ ขนมมันฝรั่งทอด น้ำอัดลม มาวางให้เด็กดูและช่วยกันตอบว่า อาหารแต่ละชนิดคืออะไร - ครูถามเด็กว่า อาหารชนิดใดที่เราควรรับประทานให้เด็กออกไปหยิบมา และอาหารชนิดใดไม่ควรรับประทานให้เด็กไปหยิบมา แล้วอธิบายประโยชน์และโทษของอาหารแต่ละชนิดให้เด็กฟัง ขั้นสรุป - ครูกับเด็กช่วยกันสรุปถึงอาหารที่ควรรับประทาน	- หนังสือนิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนานา” - กล้วย เงาะ มันฝรั่งทอด น้ำอัดลม (ของจริง) - ตัวครู	- เลือกรับประทานอาหารผักและผลไม้ - ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 9
หน่วย สุขอนามัยในร่างกาย นิทานเรื่อง “ฝันร้ายของน้อยหน่า”
สอนวันศุกร์ที่ 14 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
1. เพื่อให้เด็กสามารถตื่นนอนเป็นเวลาได้ 2. เพื่อให้เด็กสามารถตื่นนอนจากแก้วได้ 3. เพื่อให้เด็กสามารถลดการตื๋มนมจากขวดได้ 4. เพื่อให้เด็กสามารถไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม	1. การรักษาสุขภาพของช่องปาก 2. ประโยชน์ของการตื๋มนม 3. โทษของการตื๋มนมจากขวด	1. การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวที่ฟังได้ 2. การเป็นผู้ฟังที่ดี	กิจกรรม นิทานเรื่อง “ฝันร้ายของน้อยหน่า” ขั้นนำ - ครูท่องคำคล้องจอง “ตื๋มนม” ให้เด็กฟัง - ครูถามเด็กๆว่า ตื๋มนมแล้วร่างกายจะเป็นอย่างไร? ขั้นสอน - ครูเล่านิทานเรื่อง “ฝันร้ายของน้อยหน่า” ให้เด็กฟัง - ครูถามเด็กเกี่ยวกับการตื๋มนมของน้อยหน่า เช่น - น้อยหน่าตื๋มนมอย่างไร? - หนูน่าฝันว่าอย่างไร? - หลังจากนอนฝันหนูน่าทำอะไร? - เด็กช่วยกันตอบ ขั้นสรุป - ครูกับเด็กช่วยกันสรุปถึงเรื่องราวในนิทานและการตื๋มนมที่ถูกต้องวิธี	- หนังสือนิทานเรื่อง “ฝันร้ายของน้อยหน่า” - คำคล้องจองตื๋มนม - ตัวครู - ตัวเด็ก	- ตื๋มนมเป็นเวลา - ตื๋มนมจากแก้วได้ - ลดการตื๋มนมจากขวด - ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม

แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 3 ขวบ สัปดาห์ที่ 2 ครั้งที่ 10
หน่วย สุขอนามัยในร่างกาย นิทานเรื่อง “ฝันร้ายของน้อยหน่า”
สอนวันจันทร์ที่ 17 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (เวลา 09.30 – 09.45 น.)

จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้		กิจกรรม	สื่อ	การประเมิน
	สาระที่ควรรู้	ประสบการณ์สำคัญ			
1. เพื่อให้เด็กสามารถตีสมนมเป็นเวลาได้ 2. เพื่อให้เด็กสามารถตีสมนมจากแก้วได้ 3. เพื่อให้เด็กสามารถลดการตีสมนมจากขวดได้ 4. เพื่อให้เด็กสามารถไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม	1. การตีสมนมอย่างถูกวิธี 2. การฝึกทักษะกระบวนการคิด	1. การแสดงความคิดเห็นจากเรื่องราวที่ฟังได้ 2. การปั้นดินน้ำมันเป็นรูปร่างๆตามจินตนาการ	กิจกรรม การปั้นอิสระจากนิทานเรื่อง “ฝันร้ายของน้อยหน่า” ขั้นนำ - ครูท่องคำคล้องจอง “ตีสมนม” ให้เด็กฟัง - ครูครูและเด็กท่องคำคล้องจอง “ตีสมนม” พร้อมกัน ขั้นสอน - ครูเล่านิทานเรื่อง “ฝันร้ายของน้อยหน่า” ให้เด็กฟัง - ครูนำดินน้ำมันมาให้เด็กคนละ 1 ก้อน - ครูให้เด็กปั้นดินน้ำมันเป็นรูปร่างต่างๆตามจินตนาการ - เด็กนำเสนอผลงาน ขั้นสรุป - เด็กช่วยกันเก็บอุปกรณ์เข้าที่ - ครูกับเด็กช่วยกันสรุปถึงการตีสมนมที่ถูกต้องวิธี - เด็กทำความสะอาดร่างกาย	- หนังสือนิทานเรื่อง “ฝันร้ายของน้อยหน่า” - คำคล้องจองตีสมนม - ตัวครู - ตัวเด็ก - ดินน้ำมัน	- ตีสมนมเป็นเวลา - ตีสมนมจากแก้วได้ - ลดการตีสมนมจากขวด - ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม

ภาคผนวก

เพลง แปร่งฟัน

(ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

ตื่นเช้าเราแปร่งฟัน กินอาหารแล้วเราแปร่งฟัน
ก่อนนอนเราแปร่งฟัน ฟันสะอาดขาวเป็นเงางาม
แปร่งฟันให้ถูกวิธี ดุซิด้องแปร่งขึ้นลง
แปร่งฟันให้ถูกวิธี ดุซิด้องแปร่งขึ้นลง

นิทานเรื่อง “กุงกิงปวดฟัน”

(มนฤดี ทองกลอย)

กุงกิงยิ้มแย้มแจ่มใส ส่งยิ้มที่ไรแก้มปองตาหยี
กุงกิงยิ้มแย้มแก้มปริ ดุฟันเธอสีขาวสะอาดดี
กุงกิงชอบกินขนม สารพัดลูกอมหลากหลายมากมี
กินแล้วไม่ลืมแปร่งฟัน เข้าเย็นทุกวันขมิ้นขมิ
วันหนึ่งเพื่อนชวนไปบ้าน มีขนมหวานอร่อยหลากหลาย
ลูกซุบ ปุยฝ้าย ฝอยทอง กุงกิงลิ้มลองทุกอย่างที่มี
น้ำหวาน น้ำตาล น้ำอ้อย “อร่อย... อร่อยอ้า... อร่อยดี”
ถึงบ้านตึกตึ๊งงวงนอน พอหัวถึงหมอนหลับปุ๋ยทันที
ไม่ได้ล้างหน้าแปร่งฟัน กินขนมทั้งวันจนอ้วนพี
รุ่งเช้ากุงกิงตื่นมาพลันนึกได้ว่า “ลืมแปร่งฟันนี่!”
รีบวิ่งไปส่องกระจก “...สาม...สี่...ห้า...หก...อยู่ครบทุกซี่
ไม่แปร่งไม่เห็นเป็นไร จึ้น...แต่นี่ไปเล็กแปร่งซะที”
ก่อนนอนอาบน้ำล้างหน้า ขึ้นเตียงห่มผ้าแล้วหลับตาปี
ตื่นเช้าไม่ยอมแปร่งฟัน กินขนมทั้งวัน “อะฮ้า...อร่อยดี”
วันหนึ่งกุงกิงปวดฟัน ร้องให้ดังลั่น พุดเสียงอู้อี้
“ไ้อ้ย! ไ้อ้ย! อุ อวด อัน อังไอ ไ้อ์ อิน อ้าง อา อ้วย อุ อี้”
(ไ้อ้ย! ไ้อ้ย! หนู ปวดฟันจัง ใครได้ยินบ้างมาช่วยหนูที)
แม่รีบวิ่งเข้ามาหา “กุงกิงลูกจำเป็นอะไรคนดี
อ้าปากให้แม่ดูหน่อย แยมแล้วลูกน้อย ทำไมเป็นแบบนี้
ลูกขึ้นแแต่งตัวเร็วไว หนูต้องรีบไปหาหมอฟันด่วนจ้ะ”
อาหมอใจดีบอกว่า “ไ้อ๊ะโอ...หนูจำทำอะไรมานี้”
กินขนมและอมลูกกวาด ไม่ทำความสะอาดดูแลให้ดี

ฟันผุเหือกบวมอักเสบ หนูเลยต้องเจ็บปวดฟันอย่างนี้
ไม่เป็นไร เดี่ยวอาหมช่วย อุดฟันให้ด้วย หนูจะหายดี”
“แต่หนูต้องจำเอาไว้ ก่อนกินอะไรดูให้ถ้วนถี่
ขนมหวานอร่อย...อร่อย แต่กินน้อยหน่อยนะจะคนดี
กินแล้วอย่าลืมแปรงฟัน สองครั้งต่อวันจำไว้ให้ดี
ฟันขาวสะอาดสดใส ยิ้มกว้างอวดใครได้เลยทีนี้”
กุงกิงรับคำยิ้มว่า “หนูขอสัญญาว่าต่อจากนี้
จะขยันแปรงฟันเข้าเย็น หนูหมั่นทำเป็นประจำทุกที”
กุงกิงไม่ร้องปวดฟัน ยิ้มทั้งวัน อารมณ์ดี...ดี
เห็นไหมฟันขาวสะอาดตา “มาซิมา มาดูฟันหนูสิ”

เพลง อาหารดีมีประโยชน์

(มีทรานนามผู้แต่ง)

อาหารดีและมีประโยชน์ คือผักสดผลไม้ นานา
เปิด ไก่ ไข่ นม และเนื้อหมู ปลา
มีคุณค่าต่อร่างกายของเรา

นิทานเรื่อง “พลังอาหาร 5 หมู่”

(พิมพ์ชนก เล่าหะแสงเจริญและคณะ)

เช้าวันหนึ่ง คุณแม่เตรียมตัวจะไปจ่ายตลาด คุณแม่กำลังนั่งจดยรายการอาหารที่จะไปจ่ายตลาด เมื่อจดเสร็จ คุณแม่ได้ยื่นรายการอาหารให้หนูนา เมื่อหนูนาดูรายการอาหาร หนูนาจึงเกิดความสงสัยขึ้นมาว่าอาหารหลัก 5 หมู่ มีอะไรบ้างและเอ่ยถามคุณแม่ คุณแม่จึงอธิบายให้หนูนาฟังว่า

อาหารหมู่ที่ 1 ได้แก่ เนื้อสัตว์ นมไข่ และถั่วต่างๆ จะช่วยให้โปรตีน เพื่อเสริมสร้างและซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอของร่างกาย

อาหารหมู่ที่ 2 ได้แก่ รวมพวกคาร์โบไฮเดรต มี ข้าวสาร เส้นหมี่ แป้งมัน แป้งข้าวเจ้า แป้งสาลีและน้ำตาล

หมู่ที่ 3 ได้แก่ พืชผักต่างๆ อาหารหมู่นี้จะให้วิตามินและเกลือแร่แก่ร่างกาย ช่วยเสริมสร้างทำให้ร่างกายแข็งแรง มีแรงต้านทานเชื้อโรค และช่วยให้อวัยวะต่างๆ ทำงานได้อย่างเป็นปกติ

อาหารหมู่ที่ 4 อาหารหมู่นี้จะให้วิตามินและเกลือแร่ ช่วยทำให้ร่างกายแข็งแรง มีแรงต้านทานโรค และมีกากอาหารช่วยทำให้การขับถ่ายของลำไส้เป็นปกติ

อาหารหมู่ที่ 5 ได้แก่ ไขมันที่ได้จากพืชและสัตว์ จะให้พลังงานสูงและให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย เมื่ออธิบายจบ คุณแม่ได้เดินเข้าไปในครัว หนูนาเห็นดังนั้นจึงเดินตามคุณแม่เข้าไป คุณแม่จึงได้อธิบายต่อไปว่า คนเราทุกคนจะแข็งแรง แจ่มใสได้ ไม่ใช่เพราะอาหารเพียงอย่างเดียว แต่เราต้องออกกำลังกายร่วมด้วยร่างกาย

จึงจะแข็งแรง หนูนาก็รู้สึกว่าตนเองโชคไม่ดีที่มีคุณแม่คอยดูแลเอาใจใส่ จัดอาหารให้ครบทั้ง 5 หมู่ อย่างที่ตนเองเคยได้เรียนมา และคุณแม่คอยเทียบส่วนสูงกับน้ำหนักตัวของหนูนาน้อยอยู่เสมอๆ วันนี้หนูนามีความรู้มากขึ้น จึงบอกกับตนเองและคุณแม่ว่านับแต่นี้ต่อไป หนูนานจะเป็นหนูน้อยจอมพลังอาหาร 5 หมู่ คอยดูแลสุขภาพร่างกายของตนเองให้แข็งแรงสมบูรณ์ด้วยการรับประทานอาหาร 5 หมู่อย่างสม่ำเสมอ เมื่อหนูนานบอกกับคุณแม่เสร็จแล้ว จึงโผล่เข้าไปกอดคุณแม่ด้วยความภูมิใจ

นิทานเรื่อง “อิงอิงกับอันอันฟันผุ”

(นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์)

อิงอิงกับอันอันเป็นพี่น้องกัน วันนี้สองพี่น้องได้รับของขวัญจากแม่ ซึ่งก็คือ แปรงสีฟันใหม่ ทั้งสองคนดีใจมาก แรกๆสองพี่น้องก็ขยับแปรงฟันเข้าเียนอย่างสม่ำเสมอ หลายวันต่อมาเด็กน้อยทั้งสองก็ชินจนไม่ยอมแปรงฟันติดต่อกันหลายวัน ในคำคืนหนึ่งอิงอิงนอนฝันเห็นนางฟ้ามาพูดคุยด้วย นางฟ้าบอกว่า มีแมงกิ้นฟันมากัดฟันและทำลายฟัน จนทำให้ฟันผุ เมื่อฟันผุแล้วมักมีกลิ่นปากตามมาเพื่อนก็ไม่กล้าเล่นด้วย นางฟ้าจึงแนะนำอิงอิงว่า ให้เปลี่ยนมารับประทานผัก ผลไม้ จะมีผลดีต่อสุขภาพและฟันของเราด้วย แต่เด็กๆต้องหมั่นแปรงฟันอย่างสม่ำเสมอทุกวัน อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง คือ ตอนเช้า กับ ก่อนนอน สองพี่น้องรับค่านางฟ้าและแปรงฟันทุกวัน ทำให้มีสุขภาพฟันดีและแข็งแรง

นิทานเรื่อง “ชัยชนะของหนูนาน”

(นพ.สุริยเดว ทรีปาตี หมอเดว และ สุดใจ พรหมเกิด)

“ อ้าวหนูนาน มาจ่ายตลาดกับป้าด้วยหรือ ” แม่ค้าผักกล่าวทักทาย

“ ขวนเขามาตุ่คะ อยากให้เขามาเห็นว่า บ้านเรามีทั้งผักสด ผลไม้มากมาย ดังไปถึงเมื่อนอกเมืองนาด้วยนะ ” ป้าแจ่มพูดอย่างอารมณ์ดี

“ หนูนาน ช่วยเอาของไปเก็บใส่ครุ่ก่อนนะลูก ป้าพักสักครู่หนึ่ง เดี่ยวจะทำอาหารมือเียนทานกัน ในห้องครัว ”

“ เฮ้ย! พวกเราคูสิ พวกผักตลาดๆน่าเบื่อเข้าบ้านอีกแล้ว ” ขนมงูตะโกนบอก ขนมหวานและน้ำอัดลม

“ สวีตตี้ อย่ารู้จ้ง ทำไมเด็กๆถึงได้ชอบพวกนายนัก เขาไม่รู้หรือว่า พวกนายเป็นแก๊งค์วายร้ายที่ทั้งซำส์และน่ากลัว เป็นอาหารที่เด็กๆกินเข้าไปแล้วจะป่วยเป็นโรคเยะเยะเลย ” มะเขือเทศเอ่ยบั้ง

“ อ้าย... มากล่าวหากันย้งได้ไง ” น้ำอัดลมขวดหนึ่งพูดขึ้น

“ เด็กๆชอบเรา เพราะเขาพอใจ เขามีความสุขที่ได้กิน แคเห็นเรา เขายังไม่ได้หิวสักหน้อย เขาก็อยากกินแล้ว ”

“ พวกเราสวย น่ากิน ” ขนมงูหนึ่งพูด

“ และอร่อย ” อีกถูงหนึ่งเสริม

“ ใช่ ” ขนมหวานไวยวาย

“ เด็กบางคนเขาติตรสหวานมาตั้งแต่ตอนเล็กๆ เขาจึงกินนมจืดไม่เป็น เขาติดฉั่นแฉะเลยละ ” นมหวานขีดหน้า

“อ้อ...ไม่น่าละ” ผักกาดขาวอุทาน

“ฉันเห็นเด็กบางคนดูคนจนจนโต ขึ้นชั้นประถมก็ยังไม่เลิก ทั้งๆที่ควรเลิกตั้งแต่อายุขวบครึ่ง”

“บางคนหลับคาขวดนม ฟันเลยผุไป พอฟันผุก็เคี้ยวไม่ได้ ชอบอมข้าว ขี้เกียจเคี้ยว ไม่ชอบกินผัก เพราะติดรสหวานนี่แหละ”

“พวกเธอหลอกล้อเด็กๆเก่งนะ ในถุงขนมนะ ฉันเห็นมีขนมชนิดเดียวเอง แต่ใช้โฆษณามากมายหลอกให้ซื้อของแถมในถุง ทำให้เด็กๆอยากได้ อยากกิน” แดงกวากลุ้มใจ

“เธอทำให้เขาติดทีวีกันงอมแงม ไม่ออกกำลังกายด้วย” แครอทออกปาก

“กลายเป็นเด็กที่อ้วนมาก แดงฟันผุ” ส้มต่อว่า

“เตี้ยด้วย” มะละกอได้ทีดูเอาบ้าง

“พวกเธอนี่ใจร้ายจริงๆ”

“พวกเธอก็พูดไป ก็เหมือนที่พ่อแม่เด็กๆและผู้ใหญ่เขาพูดกันนะแหละ แต่เด็กๆเขาก็ไม่สนใจหรอก” น้ำหวานตะคอก

“ใช่แล้ว ไม่เห็นมีเด็กๆคนไหนไม่หลงรักพวกเรา” บรรดาขนมถุงปรบมือรับกันเป็นแถว

“ยังงั้น...พวกเราก็คงจะเด็กๆอยู่นะยังคำ” ท็อฟฟี่หัวเราะเยาะ

“เธอคิดผิดแล้ว ดูอย่างหนูนานี่ เขารู้ทันพวกเธอแล้ว” ผักกาดขาวยิ้ม

“ใช่ และเขาก็กำลังบอกต่อให้เพื่อนๆระวังว้ายร้ายอย่างพวกเธอ” แครอทหัวเราะเอาบ้าง

“หนูนานี่แต่ของมีประโยชน์ทั้งผัก ผลไม้ อย่างพวกเรา กินนมรสจืดอย่างฉัน เขาไม่กินอาหารที่หวานๆมันๆ เขาแปรงฟันสะอาดทุกครั้งหลังกินอาหาร” นมจืดย้ำ

“เขาสนุกกับการออกกำลังกายข้างนอกมากกว่านั่งเฝ้าดูโฆษณาในทีวี หรือเล่นเกมคอมพิวเตอร์” แดงโมพูดบ้าง

“และ...ใช่แล้ว หนูนานี่ได้เอาพวกเธอไปรวมไว้ตรงมุมห้องตรงนั้นไง ฉันว่าหนูนาน่าต่างหากที่ เป็นผู้ชนะ” ถั่วเหลืองพูดเสริม แล้วผัก ผลไม้ และนมจืด ก็หัวเราะพร้อมกันอย่างมีความสุข

คำคล้องจอง ผลไม้

(คุณหญิงเบญจา แสงมะลิ)

ฉันชอบผลไม้ กล้วยไข่ และละมุด

ทั้งเงาะ มังคุด ลางสาด ลำไย

ขนุน น้อยหน่า แดงโม แดงไทย

มะม่วงใบใหญ่ ฝรั่ง พุทรา

คำคล้องจอง “ตีมนม”

ตีมนมนั้นตีนักหนา ช่วยให้กายาของเราเติบโต
ฉันชอบตีมนมทุกวัน เพื่อให้ตัวฉันทั้งสวยและโก้
ใครอยากจะเป็นคนเก่ง ขอเชิญมาเบ่งตีมนมกล่องโต
คุณครูก็รักใคร่ทุกซม แก้มป่องตากกลมเพราะนมกล่องโต

คำคล้องจอง “ตีมนม”

ตี๋ม ตี๋ม ตี๋ม
เรามาตี๋มตี๋มนมกันเถอะ
ตี๋มแล้วอย่าทำเลอะเทอะ
ตี๋มแล้วอย่าทำเลอะเทอะ
ตี๋มนมเยอะเยอะร่างกายแข็งแรง

นิทานเรื่อง “ฝันร้ายของน้อยหน้า”

(กรวรรณ สอดศรี)

น้อยหน้าเป็นเด็กน่ารัก ตอนเข้าอาบน้ำแปรงฟัน แต่งตัวมาโรงเรียน ก่อนมาเรียน น้อยหน้าจะไม่ลืมหยิบขวดนมใส่กระเป๋ามาด้วย เมื่ออยู่ในห้องเรียน น้อยหน้าจะหยิบขวดนมมาดูดเล่น ตอนเที่ยวเพื่อนๆ รับประทานอาหาร แต่น้อยหน้าไม่ยอมรับประทานอาหารเหมือนเพื่อน ทั้งที่ครูตักตักก็บอกทุกวันว่าตีมนมจากขวดทำให้ฟันผุฟันไม่สวย ครูตักตักก็อยากให้ลองดูนมกับหลอดดูจะได้มีฟันสวย แต่น้อยหน้าไม่เชื่อ อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่น้อยหน้ากำลังหลับไป พร้อมกับปากยังดูดขวดนมอยู่ เขาฝันร้ายว่า ฟันของเขาผุเกือบหมด น้อยหน้าร้องไห้เสียใจที่ไม่มีฟันแล้ว เขาตกใจตื่นขึ้นมาแล้วรีบเดินมาหาคุณครูตักตัก แล้วบอกว่าต่อไปนี้จะตีมนมกับหลอดไม่ตีมนมกับขวดแล้วค่ะ คุณครูชื่นชมน้อยหน้าว่า เก่งมากค่ะหนูต้องทำได้แน่ๆค่ะ

พลังอาหาร 5 หมู่

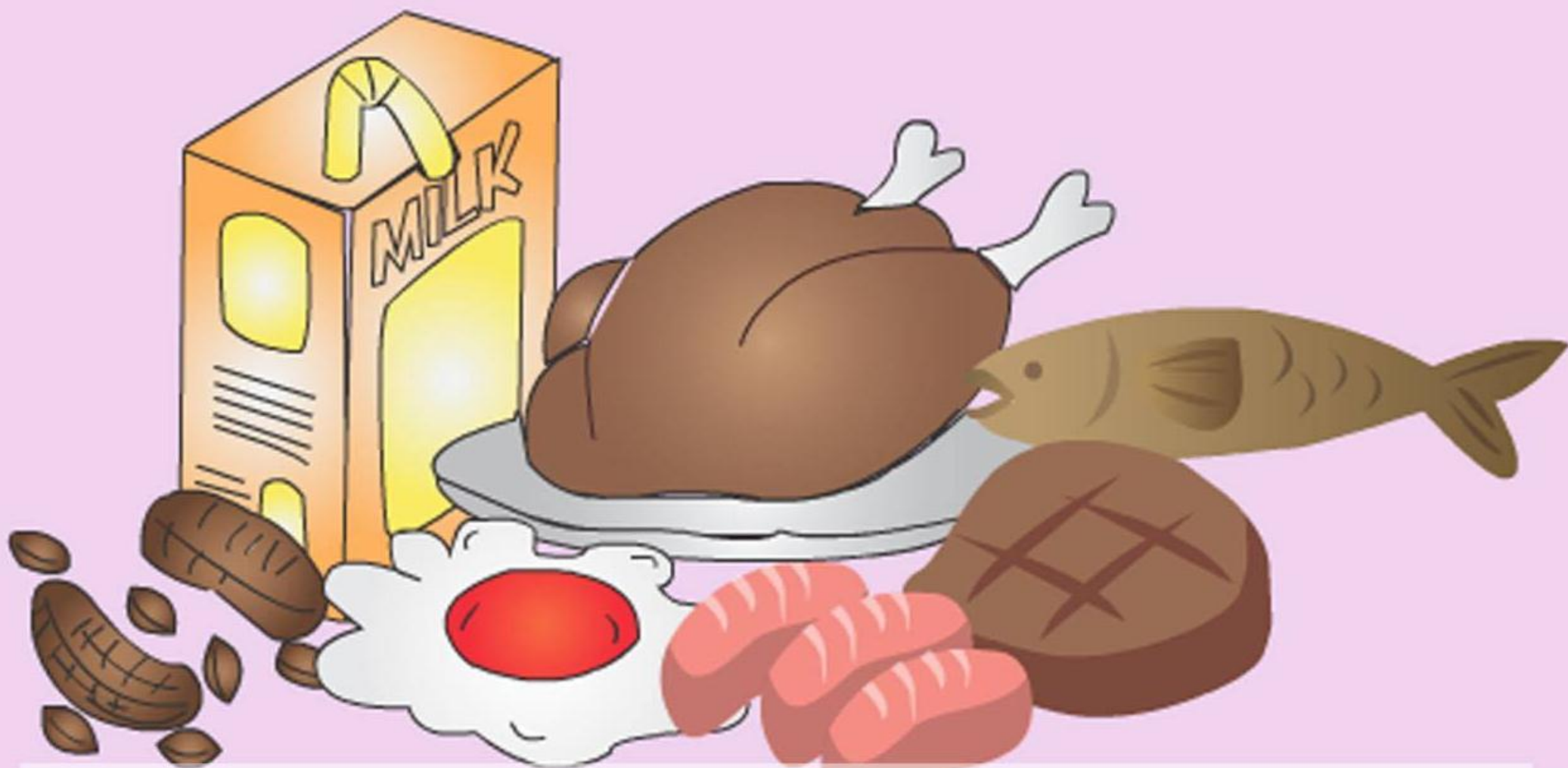
เช้าวันหนึ่ง... คุณแม่เตรียมตัวจะไปจ่ายตลาด

คุณแม่กำลังนั่งจดยรายการอาหารที่จะไปจ่ายตลาด เมื่อจดยเสร็จ
คุณแม่ได้เขียนรายการอาหารให้หนูนา

เมื่อหนูนาดูรายการอาหาร หนูนาจึงเกิดความสงสัยขึ้นมาว่าอาหารหลัก 5 หมู่
มีอะไรบ้างและเอ่ยถามคุณแม่

คุณแม่จึงอธิบายให้หนูน้าฟังว่า...

อาหารหมู่ที่ 1 ได้แก่ เนื้อสัตว์ นม ไข่และถั่วต่าง ๆ

จะช่วยให้โปรตีน เพื่อสร้างเสริมและซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอของร่างกาย

อาหารหมู่ที่ 2 รวมพวกคาร์โบไฮเดรตมี
ข้าวสาร เส้นหมี่ แป้งมัน แป้งข้าวเจ้า แป้งสาลีและน้ำตาล

อาหารหมู่ที่ 3 ได้แก่ ผักผักต่าง ๆ

อาหารหมู่นี้จะให้วิตามินและเกลือแร่แก่ร่างกาย ช่วยเสริมสร้างทำให้ร่างกายแข็งแรง มีแรงต้านทานเชื้อโรค และช่วยให้อวัยวะต่าง ๆ ทำงานได้อย่างเป็นปกติ

อาหารหมู่ที่ 4 ผลไม้ต่างๆ

อาหารหมู่นี้จะให้วิตามินและเกลือแร่ ช่วยทำให้ร่างกายแข็งแรง
มีแรงต้านทานโรค และมีกากอาหารช่วยทำให้การขับถ่ายของลำไส้เป็นปกติ

อาหารหมู่ที่ 5 ได้แก่พวก ไขมันที่ได้จากพืชและสัตว์
จะให้พลังงานสูงและให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย

เมื่ออธิบายจบ คุณแม่ก็ได้เดินเข้าไปในครัว หนูนานี้เห็นดังนั้นจึงเดินตามคุณแม่เข้าไป

คุณแม่จึงได้อธิบายต่อไปว่า...

คนเราทุกคนจะแข็งแรง แจ่มใสได้ ไม่ใช่เพราะอาหารเพียงอย่างเดียว
แต่เราต้องออกกำลังกายร่วมด้วยร่างกายจึงจะแข็งแรง

หนูนารู้ดีกว่าตนเองโชคดีที่มีคุณแม่อายุดูแลเอาใจใส่ จัดอาหารให้ครบทั้ง 5 หมู่
อย่างที่ตนเองเคยได้เรียนมา

20 kg

และคุณแม่คอยดูเทียบส่วนสูงกับน้ำหนักตัวของหนูนาอยู่เสมอ ๆ

วันนี้หนูมีความรู้มากขึ้น จึงบอกกับตนเองและคุณแม่ว่านับแต่นี้ต่อไป
หนูจะเป็นหนูน้อยจอมพลังอาหาร 5 หมู่
คอยดูแลสุขภาพร่างกายของตัวเองให้แข็งแรง
สมบูรณ์ด้วยการรับประทานอาหาร 5 หมู่อย่างสม่ำเสมอ

เมื่อหนูนาบอกกับคุณแม่เสร็จแล้ว จึงโผล่เข้าไปกอดคุณแม่ด้วยความภูมิใจ

ทีมงานสร้างสรรค์

พิมพ์ชนก เลหาะแสงเจริญ

เมธาวิ พ่วงพี

ศุภรัตน์ ภูพวก

สุชาวดี เฮงมี

สุรศักดิ์ ทิพวรรณ

วิรดา ไทยวัฒนา

วิไลภรณ์ ภูทองชัย

หัตถวรรณ แก้วดี

ควบคุมการสร้าง

ผศ.นิภา ภูพงษ์ศักดิ์

พิมพ์ครั้งที่ 3

ชุดส่งเสริมคุณนิสัย

กุงกิง

ปวดฟัน

ชุด ส่งเสริมสุขนิสัย

กุงกิง

ปวดฟัน

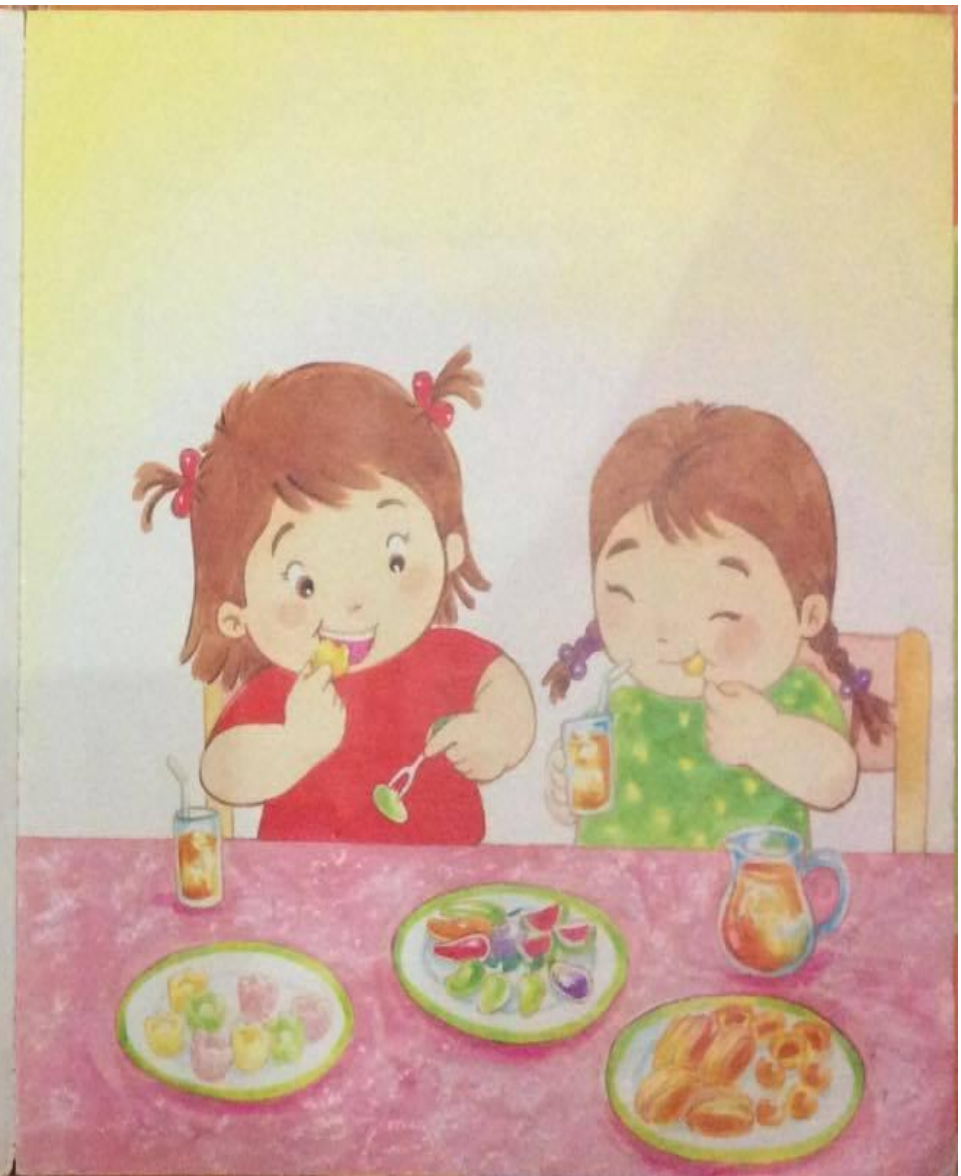
กุงกึงยี้มแยมแจ่มใส
ส่งยี้มทีไรแก้มป่องตาหยี
กุงกึงยี้มแยมแก้มปริ
ดูฟันเธอสิ ชาวสะอาดดี

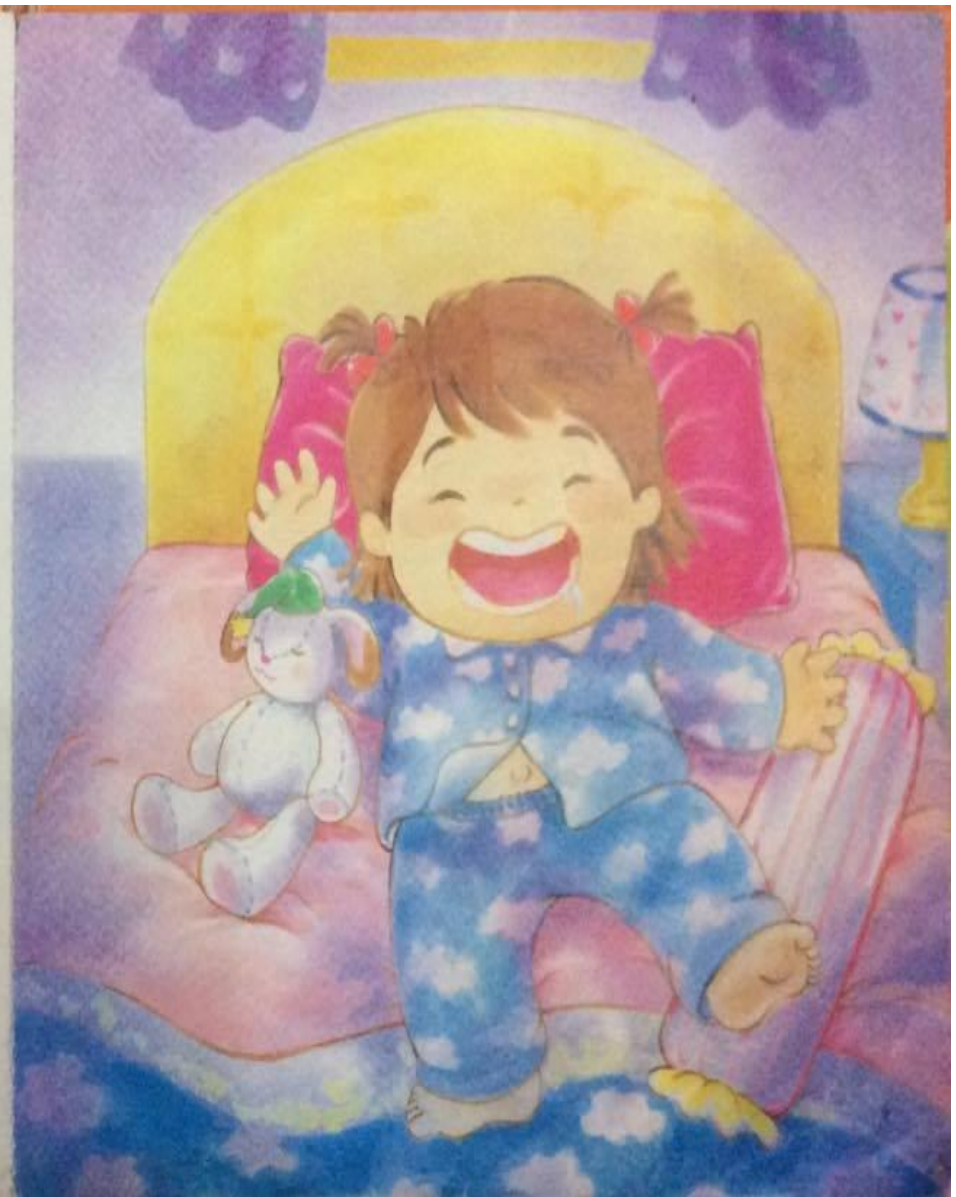
กุ่มกุ่มชอบกินขนม
สารพัดลูกอมหลากหลายมากมี
กินแล้วไม่ลืมแปรงฟัน
เข้าเย็นทุกวันขมั้นขมิ

วันหนึ่งเพื่อนชวนไปบ้าน
มีขนมหวานอร่อยหลากสี
ลูกชุบ ปุยฝ้าย ฝอยทอง
กุ้งกิ้งกิ้งมดลองทุกอย่างที่มี
น้ำหวาน น้ำตาล น้ำอ้อย
"อร่อย...อร่อย...อ๊า...อร่อยดี"

ถึงบ้านดึกตื่นง่วงนอน
พอหัวถึงหมอนหลับปุ๋ยทันที
ไม่ได้ล้างหน้าแปรงฟัน
กินขนมทั้งวันจนอ้วนพี

รุ่งเช้าก๊วงกึ่งตื่นมา
พลันนึกได้ว่า "ลืมแปรงฟันนี่!"
รีบวิ่งไปส่องกระจก
"...สาม...สี่...ห้า...หก...อยู่ครบทุกซี่
ไม่แปรงไม่เห็นเป็นไร
จัน...แต่นี้ไปเลิกแปรงซะที"

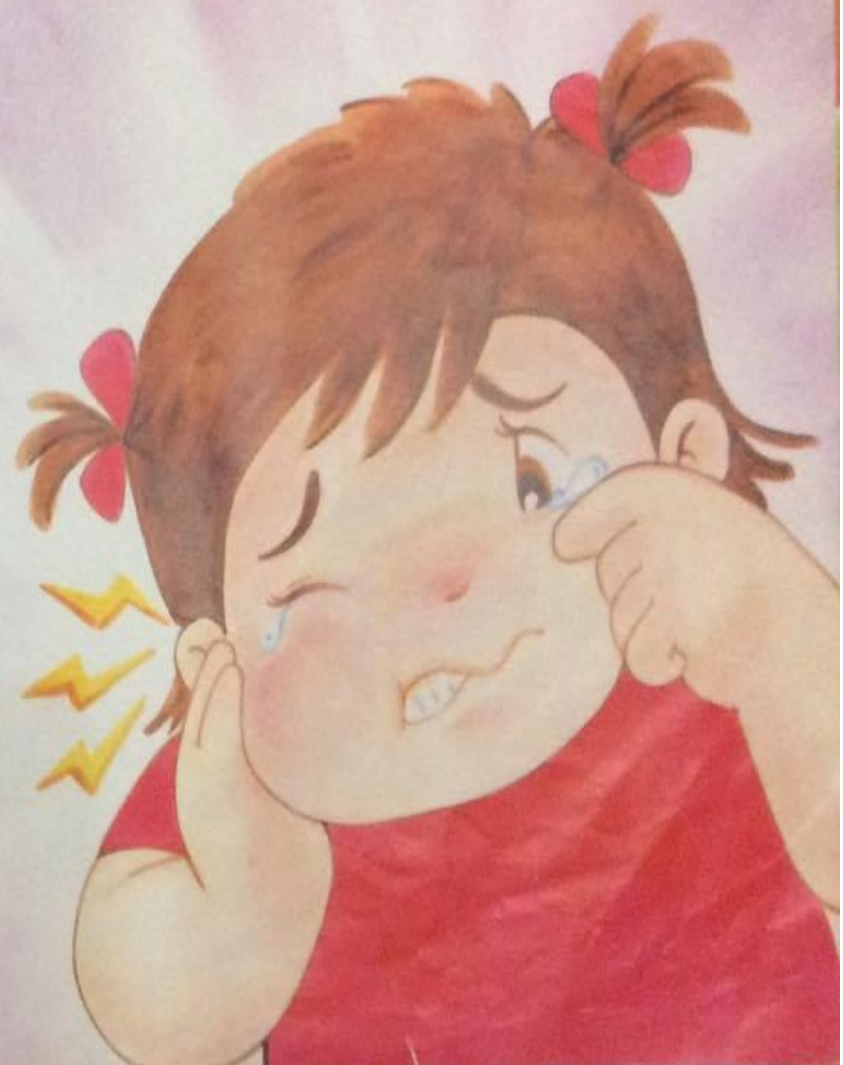

ก่อนนอนอาบน้ำล้างหน้า
ขึ้นเตียงห่มผ้าแล้วหลับตาปี
ตื่นเช้าไม่ยอมแปรงฟัน
กินขนมทั้งวัน "อะฮ้า...อร่อยดี"

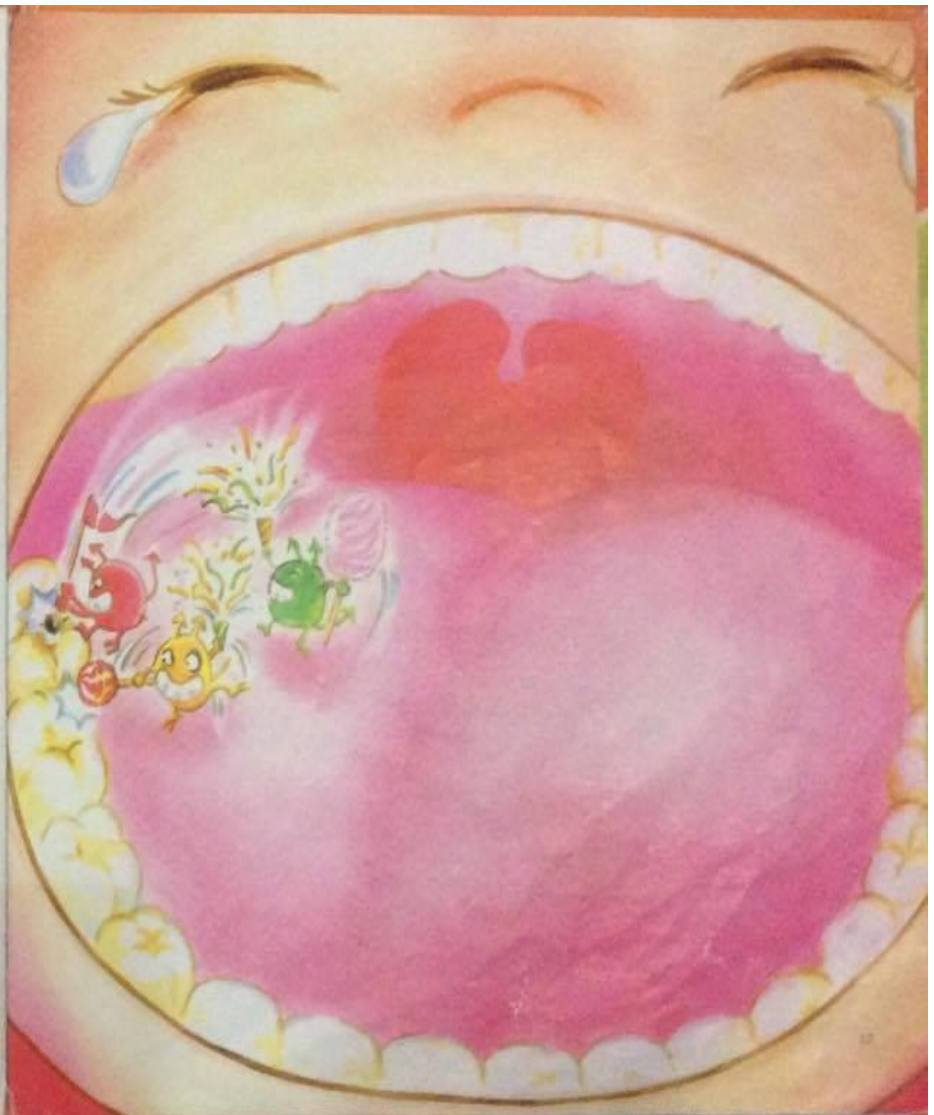

วันหนึ่งกุ้งกิ้งปดฟัน
ร้องไห้ดังลั่น พุดเสียงอู้อี้
"โอย! โอย! อู้อี อวด อัน อัง
ไอ อ้าย อิน อ่าง อา อ้วย อู้อี้"

(โอย! โอย! หนูปวดฟันจัง ใครได้ยื่นบั้งมาช่วยหนูที)

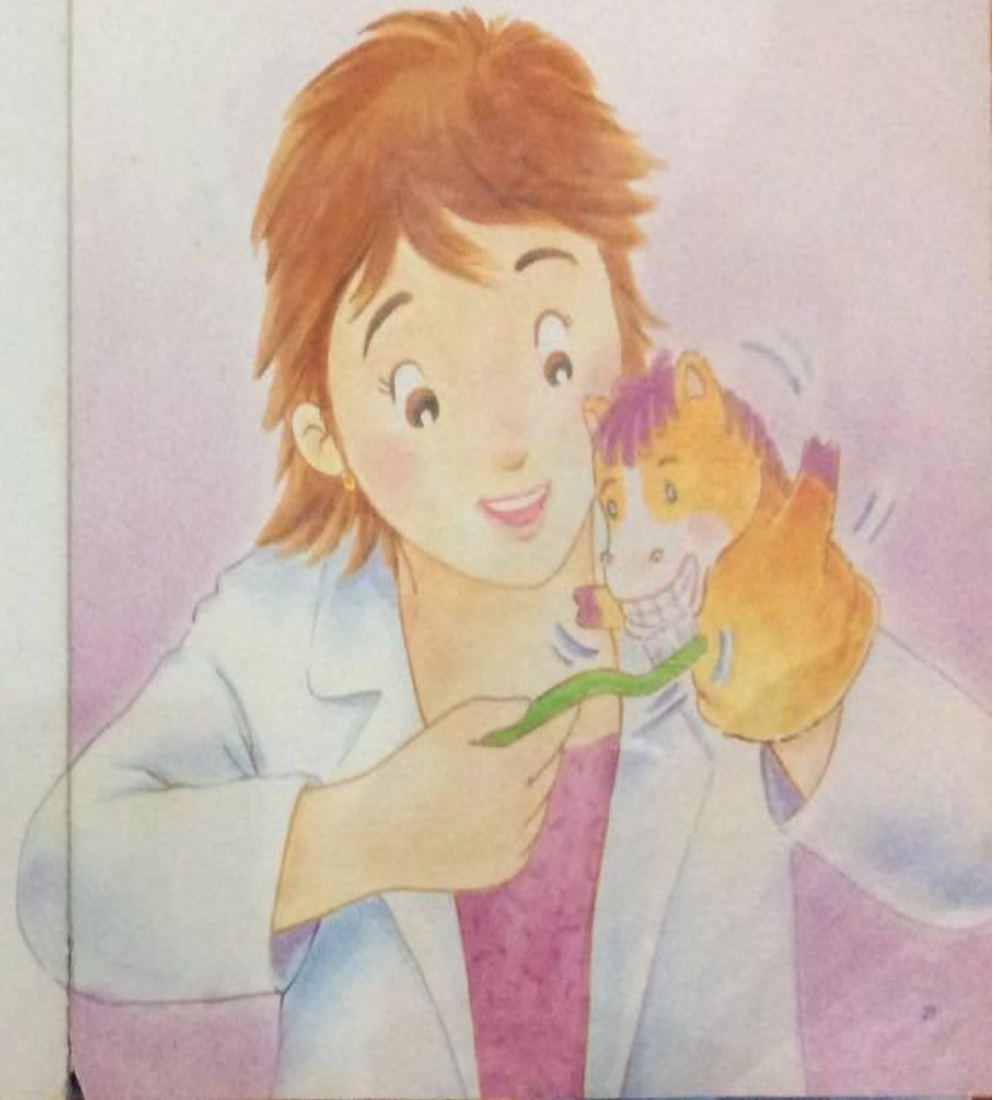
แม่รีบวิ่งเข้ามาหา
"ก๊งก๊งลูกจ๋า เป็นอะไรคนดี
อ้าปากให้แม่ดูหน่อย
แยแล้วลูกน้อย ทำไมเป็นแบบนี้
ลูกขึ้นแดงตัวเร็วไว
หนูต้องรีบไปหาหมอพันดวงจี"

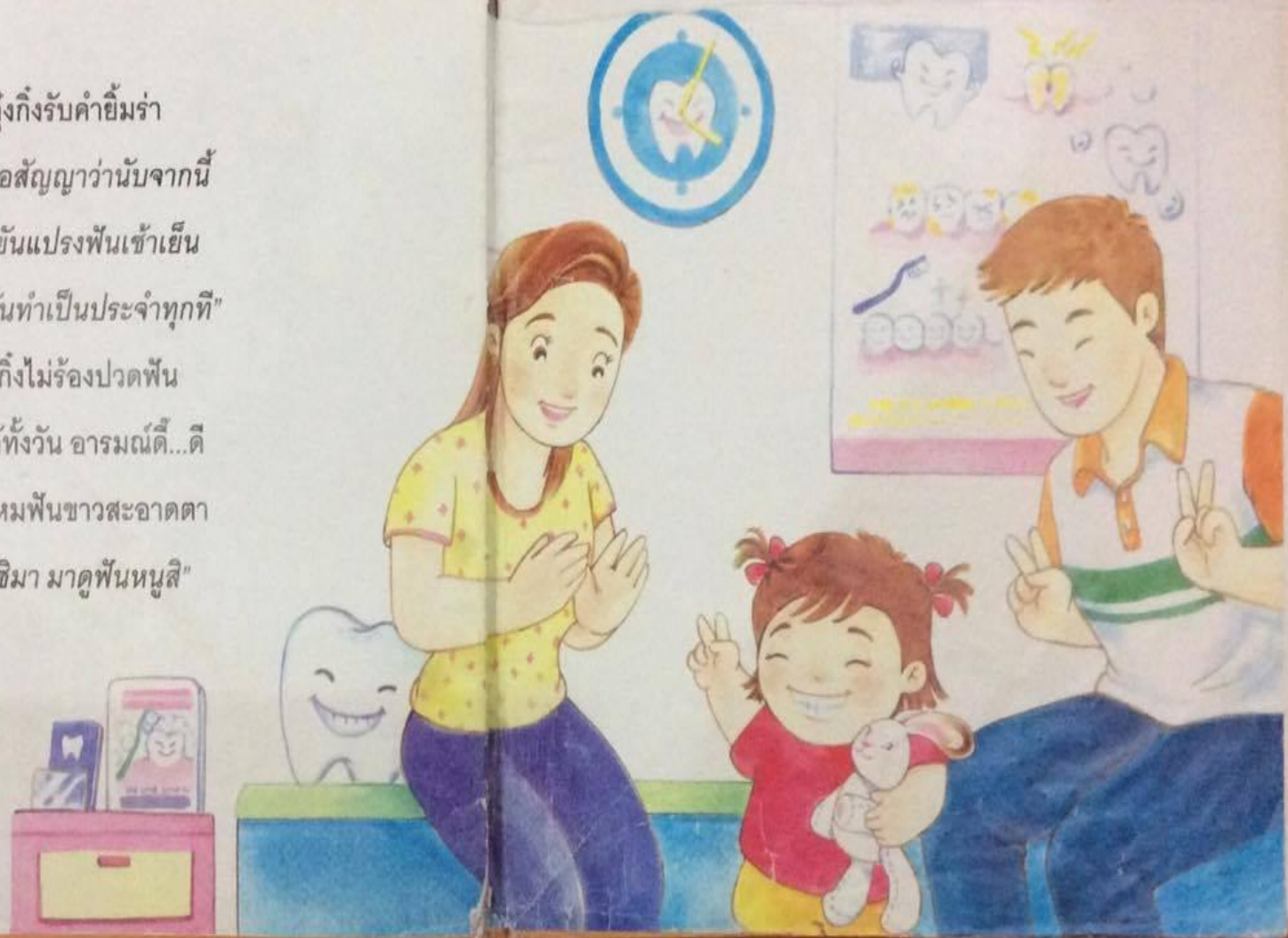
อาหมอใจดีบอกว่า
“โอ๊ะโอ...หนูจำ ทำอะไรมานี่
กินขนมและอมลูกกวาด
ไม่ทำความสะอาดดูแลให้ดี
ฟันผุเหวี่ยงออกมาอีกเสบ
หนูเลยต้องเจ็บปวดฟันอย่างนี้
ไม่เป็นไร เดี่ยวอาหมอช่วย
อุดฟันให้ด้วย หนูจะหายดี”

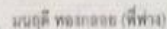

“แต่หนูต้องจำเอาไว้
ก่อนกินอะไรครูให้ถ้วยถี
ขนมหวานอร่อย...อร่อย
แต่กินน้อยหน่อยนะจะคนดี
กินแล้วอย่าลืมแปรงฟัน
สองครั้งต่อวันจำไว้ให้ดี
ฟันขาวสะอาดสดใส
ยิ้มกว้างอวดใครได้เลยทีนี้”

กุงกิงรับคำยืมร่า
“หนูขอสัญญาว่านับจากนี้
จะขยันแปรงฟันเข้าเย็น
หนูหมั่นทำเป็นประจำทุกที”
กุงกิงไม่ร้องปวดฟัน
ยิ้มได้ทั้งวัน อารมณ์ดี...ดี
เห็นไหมฟันขาวสะอาดตา
“มาซิมา มาดูฟันหนูสิ”

[illegible]

ชาตรี ศรีพลแก้ว (พี่เล็ก)

1. **การดำเนินงานตามแผน**
 2. **การดำเนินงานตามแผน**
 3. **การดำเนินงานตามแผน**
 4. **การดำเนินงานตามแผน**
 5. **การดำเนินงานตามแผน**
 6. **การดำเนินงานตามแผน**
 7. **การดำเนินงานตามแผน**
 8. **การดำเนินงานตามแผน**
 9. **การดำเนินงานตามแผน**
 10. **การดำเนินงานตามแผน**

หนังสือชุด ส่งเสริมศุภนิพัตถ์ เรื่อง "ทุ่งกังปวตพิน"

เจ้า มณฑิร ทองหล่อ ภาพ ชาติ ศิพอนันต์

[illegible]

บรรณาธิการ: พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

บรรณาธิการบริหาร นิตยสาร นิตยสาร

คณะกรรมาธิการฯ จะขอเสนอให้พิจารณา ๒ เรื่อง คือ เรื่องการ
จัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนา และเรื่องการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนา

ผู้ชำนาญการด้านเทคนิค : นายสุภากร ตรีวิจิตร

Revisita el fin de la guerra civil y el rol de la mujer en la resistencia.

เจ้าพระยาอภัยภูเบศร

ຈົນເກີດມາຈາກການ ປັບປຸງ ພາກ ທີ່ 4 ຂອງ

[illegible]

ตีพิมพ์ครั้งแรก : เมษายน 2551 พิมพ์ครั้งที่สอง : สิงหาคม 2551

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด กรมประมง โทร. 0-2554-1545-50

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

Basic basic: Health care for kids. KUNG KING HAS A TOOTHACHE

1999. *Marine Fishes of the Hawaiian Islands*. Honolulu: University of Hawaii Press.

© HARRY WILEY PUBLISHER. All rights reserved.

First published: May 2008. Second published: August 2008. by HAPPY KIDS PUBLISHER, an imprint of PLAN FOR KIDS Co., Ltd.
149 Kamphaeng 6 Road (Jatujak Road), Srinag, Don Muang, Bangkok 10210 THAILAND
E-mail: happykids@planforkids.com www.planforkids.com

กุงกิงชอบกินขนม
แต่กุงกิงซี่เกี้ยวแปร่งฟัน
กุงกิงก็เลยปวดฟัน
โอ๊ย! กุงกิงจะทำยังไงดีนะ

กุงกิงมาชักชวนเพื่อนๆ ให้รู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตัวเอง
ในหนังสือนิทานชุด "ส่งเสริมสุขนิสัย"

- กุงกิงต้องผูก
- กุงกิงปวดฟัน
- กุงกิงหัวเหมีน
- กุงกิงตัวมอม

อิงอิง

กับอันอัน ฟันผุ

เรื่อง : ญัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์

ภาพ : Kasikorn Nalatarm

อิงอิงกับอันอันเป็นพี่น้องกัน

วันนี้สองพี่น้องได้รับของขวัญจากแม่

ซึ่งก็คือ แปรงสีฟันใหม่ ทั้งสองคนดีใจมาก

แรกๆสองพี่น้องก็ขยันแปรงฟันเข้าเย็นอย่างสม่ำเสมอ

หลายวันต่อมาเด็กน้อยทั้งสองกินขนมแล้วไม่ยอมแปรงฟันติดต่อกันหลายวัน

ในค่ำคืนหนึ่งอิงอิงนอนฝันเห็นนางฟ้ามาพูดคุยด้วย

นางฟ้าบอกว่า มีแมงกินฟัน มากัดฟันและทำลายฟัน จนทำให้ฟันผุ

เมื่อฟันผุแล้วมักมีกลิ่นปากตามมา เพื่อนก็ไม่กล้าเล่นด้วย

นางฟ้าจึงแนะนำ⁺ให้⁺เปลี่ยนมารับประทานผัก ผลไม้
จะมีผลดีต่อสุขภาพและฟันของเราด้วย แต่เด็กๆต้องหมั่นแปรงฟันอย่าง
สม่ำเสมอทุกวัน อย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง คือ ตอนเช้า กับ ก่อนนอน

สองพี่น้องรับค่านางฟ้าและแปรงฟันทุกวัน

ทำให้มีสุขภาพฟันดีและแข็งแรง

นิทานเรื่อง

ผีร้าย

ของ

น้อยหน้า

น้อยหน้าเป็นเด็กน่ารัก
ตอนเข้าอาบน้ำแปรงฟัน
แต่งตัวมาโรงเรียน
ก่อนมาเรียนน้อยหน้าจะ
ไม่ลืมหยิบขวดนมใส่
กระเป๋ามาด้วย

เมื่ออยู่ห้องเรียนน้อยหน้า
จะหยิบขวดนมมาดูเล่น

ตอนเที่ยงเพื่อน ๆ รับประทานอาหาร กลางวัน
แต่น้อยหน้าไม่ ยอมรับประทานอาหาร
เหมือนเพื่อน ทั้งที่ครูตัก ดีกก็บอกทุกวัน
ว่าดื่มนม จากขวดจะทำให้ฟันผุ
ฟัน ไม่สวย

เดินมาหาคุณครูตุ๊กตีก
แล้วบอกว่าต่อไปนี้
หนูจะดีমনมกับหลอด
ไม่ดีমনมกับขวดแล้วค่ะ
คุณครูชื่นชมน้อยหน้าว่า
เก่งมากค่ะหนูต้องทำได้
แน่ๆค่ะ

คุณครูตุ๊กตัก อยากให้ลองดู
นมกับหลอดดูจะได้มีฟัน สวย
แต่น้อยหน้าไม่เชื่อ

อยู่มาวันหนึ่งขณะที่น้อยหน้ากำลังหลับไป
พร้อมกับปากยังดูดขวด นมอยู่
เขาฝันร้ายว่า ฟัน ของเขาผุเกือบหมด
น้อยหน้าร้องไห้เสียใจที่ไม่มีฟันแล้ว
เขาตกใจตื่นขึ้นมาแล้วรีบ

คำถามท้ายนิทาน

1. ทำไมน้อยหน้าจึงไม่ยอมดูตูดนมอีก?
2. ครูตุ๊กตุ๊กบอกให้น้อยหน้าเลิกดูตูดนมขวดเพราะอะไร?
3. ถ้าเลิกดูตูดนมขวดพื้นจะสวยหรือไม่?
4. ถ้าเด็ก ๆ เป็นน้อยหน้าจะเลิกดูตูดนมหรือไม่?

เรื่องการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากสำหรับเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

วันที่สังเกต

ช่วงเวลาที่สังเกต

คำชี้แจง : ใช้สังเกตพฤติกรรมเด็กทุกคน หลังการจัดประสบการณ์ โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด โดยมีหมายเหตุดังนี้

หมายเหตุ : ให้ 1 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติได้
 ให้ 0 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติไม่ได้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต/ระดับการสังเกต										รวม
		ดื่มนมเป็นเวลา	ดื่มนมจากแก้วได้	ลดการดื่มนมจากขวด	ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม	เลือกรับประทานอาหารผักและผลไม้	ไม่รับประทานอาหารขนมกรุบกรอบ	แปรงฟันหลังรับประทานอาหารกลางวัน	บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดได้	แปรงฟันด้วยตนเอง	แปรงฟันอย่างถูกวิธี	
1	เด็กชายณัฐวัฒน์ โพธิสาร											
2	เด็กหญิงวรรณภา เพียแก้ว											
3	เด็กหญิงชลิตา แก้วลอย											
4	เด็กหญิงอัญญา พระไชยบุญ											
5	เด็กหญิงธิรดา วันดอน											

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์)

คำชี้แจง : ใช้สังเกตพฤติกรรมเด็กทุกคน หลังการจัดประสบการณ์ โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด โดยมีหมายเหตุดังนี้

หมายเหตุ :	ให้	1 คะแนน	เมื่อเด็กปฏิบัติได้
	ให้	0 คะแนน	เมื่อเด็กปฏิบัติไม่ได้

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์)

แบบประเมินหลังการจัดประสบการณ์
 เรื่องการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากสำหรับเด็กปฐมวัย
 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

วันที่สังเกต 17 กรกฎาคม 2560 ช่วงเวลาที่สังเกต 09.30 – 09.45 น.

คำชี้แจง : ใช้สังเกตพฤติกรรมเด็กทุกคน หลังการจัดประสบการณ์ โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด โดยมีหมายเหตุดังนี้

หมายเหตุ : ให้ 1 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติได้
 ให้ 0 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติไม่ได้

เลขที่	ชื่อ – สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต/ระดับการสังเกต																				รวม
		ดื่มนม เป็น เวลา		ดื่มนม จากแก้ว ได้		ลดการ ดื่มนม จากขวด		ไม่นอนหลับ ไปพร้อมขวด นม		เลือก รับประทาน ผักและผลไม้		ไม่ รับประทาน ขนมกรุบ กรอบ		แปรงฟัน หลัง รับประทาน อาหาร กลางวัน		บ้วนปาก ด้วยน้ำ สะอาดได้		แปรงฟัน ด้วยตนเอง		แปรงฟัน อย่างถูกวิธี		
		1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	
1	เด็กชายณัฐวัฒน์ โพธิสาร																					
2	เด็กหญิงวรรณภา เพียแก้ว																					
3	เด็กหญิงชลิตา แก้วลอย																					
4	เด็กหญิงอัญญา พระไชยบุญ																					
5	เด็กหญิงธิรดา วันดอน																					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์)

แบบสรุปการประเมินหลังการจัดประสบการณ์
 เรื่องการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากสำหรับเด็กปฐมวัย
 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน
 จำนวน 10 ครั้ง ใน 2 สัปดาห์

หมายเหตุ :

ให้ / หมายถึง เท่ากับ 1 คะแนน
 ให้ 0 หมายถึง เท่ากับ 0 คะแนน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต/ระดับการสังเกต										คะแนน รวม 25 คะแนน
		ดีมีนมเป็น เวลาได้ (2คะแนน)	ดีมีนมจาก แก้วได้ (2คะแนน)	ลดการตื้มนมจาก ขวด (2คะแนน)	ไม่นอน หลับไป พร้อมขวดนม (2คะแนน)	เลือก รับประทาน ผักและ ผลไม้ (4คะแนน)	ไม่ รับประทาน ขนมกรุบ กรอบ (4คะแนน)	แปรงฟัน หลัง รับประทาน อาหารได้ (2คะแนน)	บ้วนปาก ด้วยน้ำ สะอาดได้ (2คะแนน)	แปรงฟัน ด้วยตนเอง ได้ (2คะแนน)	แปรงฟัน ได้อย่างถูก วิธี (3คะแนน)	
1	เด็กชายณัฐวัฒน์ โพธิ์สาร	/ /	/ /	/ /	/ /	0 / / /	/ / / /	/ /	0 /	/ /	/ / /	23
2	เด็กหญิงวรรณภา เพี้ยแก้ว	/ /	/ /	/ /	/ /	0 / / /	/ / / /	/ /	/ /	/ /	/ / /	24
3	เด็กหญิงชลิตา แก้วลอย	/ /	/ /	/ /	/ /	/ / / /	0 / / /	/ /	/ /	/ /	0 0 0	21
4	เด็กหญิงอัญญา พระไชยบุญ	/ /	0 0	/ /	/ /	0 / / 0	0 0 / /	/ /	/ /	/ /	/ / /	19
5	เด็กหญิงธิรดา วันดอน	0 0	0 /	/ /	/ /	/ / / /	0 0 / 0	/ /	/ /	/ /	0 / /	18

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางสาวณัฐทรียา อนุรุ่งโรจน์)

สรุปค่าเฉลี่ยที่ได้จากการสังเกตเด็กโดยการเล่านิทานเกี่ยวกับวิจัย เรื่องการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

เลขที่	คะแนนพฤติกรรมจากการสังเกต										รวมคะแนนเต็ม 25 คะแนน	
	ดื่มนม เป็นเวลา ได้	ดื่มนม จากแก้ว ได้	ลดการ ดื่มนม จากขวด	ไม่นอน หลับไป พร้อม ขวดนม	เลือก รับประทาน ผักและผลไม้	ไม่รับประทาน ขนมกรุบ กรอบ	แปรงฟัน หลัง รับประทาน อาหารได้	บ้วนปาก ด้วยน้ำ สะอาด ได้	แปรงฟัน ด้วยตนเอง ได้	แปรงฟัน ได้อย่างถูก วิธี	คะแนน รวม	ร้อยละ
1	2	2	2	2	3	4	2	1	2	3	23	92
2	2	2	2	2	3	4	2	2	2	3	24	96
3	2	2	2	2	4	3	2	2	2	0	21	84
4	2	0	2	2	2	2	2	2	2	3	19	76
5	0	1	2	2	4	1	2	2	2	2	18	72

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์)

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดประสบการณ์
เรื่อง การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้
 เครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณา
 ปรับปรุงต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน : 1 หมายถึง เหมาะสม
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
 -1 หมายถึง ไม่เหมาะสม

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ เหมาะสม (-1)	
1. แผนการจัดประสบการณ์เหมาะสมกับการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปาก ของเด็ปฐมวัย				
2. แผนการจัดประสบการณ์มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนสัมพันธ์กัน				
3. วัตถุประสงค์การจัดประสบการณ์มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ				
4. กำหนดแผนการจัดประสบการณ์เหมาะสมกับระยะเวลา				
5. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ				
6. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย				
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง				
8. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของเด็ก				
9. กิจกรรมเน้นให้เด็กเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง				
10. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผล				

ขอแสดงความขอบคุณยิ่ง

.....
 (นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์)

ลงชื่อ.....
 (นางนันทกา บุญสูง)
 ผู้เชี่ยวชาญ

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดประสบการณ์
เรื่อง การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้
 เครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณา
 ปรับปรุงต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน : 1 หมายถึง เหมาะสม
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
 -1 หมายถึง ไม่เหมาะสม

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ เหมาะสม (-1)	
1. แผนการจัดประสบการณ์เหมาะสมกับการส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปาก ของเด็กปฐมวัย				
2. แผนการจัดประสบการณ์มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนสัมพันธ์กัน				
3. วัตถุประสงค์การจัดประสบการณ์มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ				
4. กำหนดแผนการจัดประสบการณ์เหมาะสมกับระยะเวลา				
5. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ				
6. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย				
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง				
8. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของเด็ก				
9. กิจกรรมเน้นให้เด็กเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง				
10. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผล				

ขอแสดงความขอบคุณยิ่ง

.....
 (นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์)

ลงชื่อ.....
 (นางสาวปราณี วงษ์ทอง)
 ผู้เชี่ยวชาญ

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแผนการจัดประสบการณ์
เรื่อง การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. แผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากของเด็กปฐมวัย					
2. แผนการจัดประสบการณ์มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนสัมพันธ์กัน					
3. วัตถุประสงค์การจัดประสบการณ์มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
4. กำหนดแผนการจัดประสบการณ์เหมาะสมกับระยะเวลา					
5. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
6. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย					
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
8. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของเด็ก					
9. กิจกรรมเน้นให้เด็กเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง					
10. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผล					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อนิทาน

เรื่อง การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อนิทานโดยใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง
ความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน : 1 หมายถึง เหมาะสม
0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
-1 หมายถึง ไม่เหมาะสม

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ เหมาะสม (-1)	
1. ความยาวเนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็กปฐมวัย				
2. เนื้อเรื่องง่ายต่อการทำความเข้าใจ				
3. เนื้อเรื่องมีประโยชน์เหมาะสมสำหรับเป็นหนังสือส่งเสริมการเรียนรู้				
4. ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เข้าใจง่าย เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย				
5. ภาษาและภาพมีความสอดคล้องกัน				
6. มีการใช้คำได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง				
7. ภาพปกมีความเหมาะสมกับชื่อเรื่อง				
8. ภาพประกอบช่วยขยายข้อความ ส่งเสริมให้เข้าใจเนื้อเรื่อง				
9. ภาพประกอบ และข้อความแต่ละหน้าสอดคล้องกัน				
10. รูปเล่มภายนอกสวยงามดึงดูดความสนใจ				
11. ขนาดและความหนาของหนังสือสามารถจับถือได้สะดวก				
12. วัสดุที่ไม่ก่ออันตราย เช่น กระดาษไม่บางหรือคมจนอาจบาดมือ				

ขอแสดงความขอบคุณยิ่ง

.....
(นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์)

ลงชื่อ.....
(อาจารย์สาธิต ทิตยส์แสง)
ผู้เชี่ยวชาญ

ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อนิทาน
เรื่อง การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
1. แผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากของเด็กปฐมวัย					
2. แผนการจัดประสบการณ์มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนสัมพันธ์กัน					
3. วัตถุประสงค์การจัดประสบการณ์มีความชัดเจนครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
4. กำหนดแผนการจัดประสบการณ์เหมาะสมกับระยะเวลา					
5. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ					
6. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย					
7. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและสามารถปฏิบัติได้จริง					
8. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการคิดของเด็ก					
9. กิจกรรมเน้นให้เด็กเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง					
10. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผล					

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบประเมินพฤติกรรม
เรื่อง การส่งเสริมสุขอนามัยในช่องปากโดยใช้การเล่านิทานของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลโพธิ์กระสังข์ แห่งที่ 6 บ้านหนองขนาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบประเมินโดยใช้เครื่องหมาย / ลง
 ในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน : 1 หมายถึง เหมาะสม
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
 -1 หมายถึง ไม่เหมาะสม

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม (1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่เหมาะสม (-1)	
1. ดื่มนมเป็นเวลาได้				
2. ดื่มนมจากแก้วได้				
3. ลดการดื่มนมจากขวด				
4. ไม่นอนหลับไปพร้อมขวดนม				
5. ไม่รับประทานขนมกรุบกรอบ				
6. เลือกรับประทานผักผลไม้				
7. แปรงฟันหลังอาหารกลางวัน				
8. บ้วนปากด้วยน้ำสะอาดหลังจากดื่มนมได้				
9. แปรงฟันด้วยตนเองได้				
10. แปรงฟันได้อย่างถูกวิธี				

ขอแสดงความขอบคุณยิ่ง

.....

(นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์)

ลงชื่อ.....

(อาจารย์ละมัย ทุมพัฒน์)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 1 วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2560 เรื่อง กุ้งกิ้งปวดฟัน

เด็กนั่งฟังการเล่านิทานเรื่องกุ้งกิ้งปวดฟัน โดยการเล่าไปถามไปจากเรื่องราวในนิทาน

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 1 วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2560 เรื่อง กุ้งกิ้งปวดฟัน

เด็กๆนั่งฟังการเล่านิทานเรื่องกุ้งกิ้งปวดฟัน โดยการเล่าไปตามภาพจากเรื่องราวในนิทาน

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 2 วันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2560 เรื่อง กุ้งกิ้งปดฟัน

เล่านิทานเรื่องกุ้งกิ้งปดฟัน

สาธิตการแปรงฟันที่ถูกต้องด้วยสื่อจำลองฟัน

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่นทาน ครั้งที่ 2 วันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2560 เรื่อง กุ้งกิ้งปวดฟัน

เด็กๆลงมือแปรงฟันอย่างถูกวิธีด้วยตนเอง

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 3 วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง พลังอาหารหลัก 5 หมู่

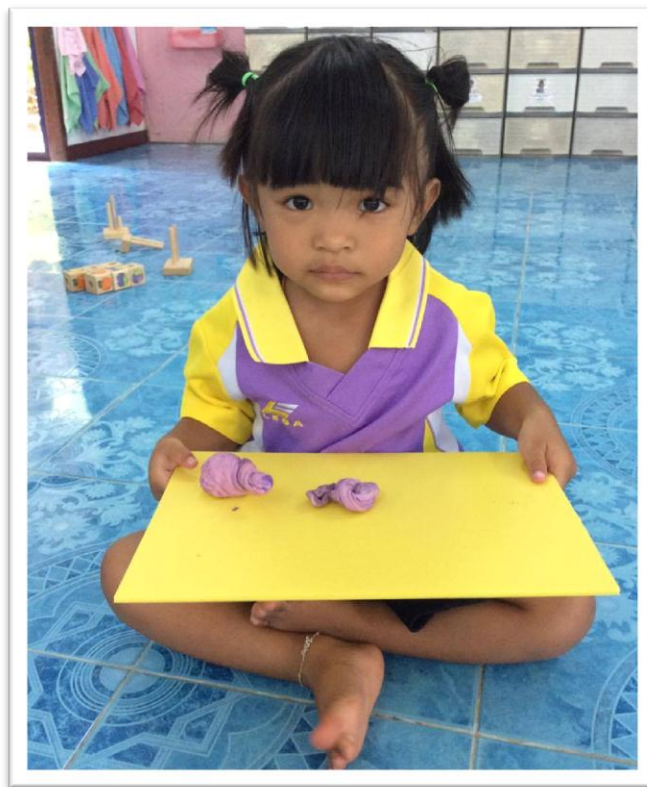
เล่านิทานเรื่อง พลังอาหาร 5 หมู่ โดยการเล่าไปถามไป

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 3 วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง พลังอาหารหลัก 5 หมู่

เล่านิทานเรื่อง พลังอาหาร 5 หมู่ โดยการเล่าไปถามไป

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน ครั้งที่ 4 วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง พลังอาหารหลัก 5 หมู่

เล่นิทานเรื่อง พลังอาหาร 5 หมู่ โดยการเล่าเสร็จแล้วปั้นดินน้ำมัน

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน ครั้งที่ 4 วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง พลังอาหารหลัก 5 หมู่

เล่นิทานเรื่อง พลังอาหาร 5 หมู่ โดยการเล่าเสร็จแล้วปั้นดินน้ำมัน

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 5 วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง อิงอิงกับอันอันฟันผุ

เล่านิทานเรื่อง อิงอิงกับอันอันฟันผุ โดยการเล่าไปถามไป

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 5 วันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง อิงอิงกับอันอันฟันผุ

เล่านิทานเรื่อง อิงอิงกับอันอันฟันผุ โดยการเล่าไปถามไป

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 6 วันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง อิงอิงกับอันอันฟันผุ

เล่านิทานเรื่อง อิงอิงกับอันอันฟันผุ

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน ครั้งที่ 6 วันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง อิงอิงกับอันอันฟันผุ

เด็กทำท่าทางประกอบคำบรรยายเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันจากนิทานเรื่องอิงอิงกับอันอันฟันผุ

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 7 วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง ชัยชนะของหนูนา

เล่านิทานเรื่องชัยชนะของหนูนา โดยการเล่าไปถามไป

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 7 วันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง ชัยชนะของหนูนานา

เล่านิทานเรื่องชัยชนะของหนูนานา โดยการเล่าไปถามไป

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 8 วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง ชัยชนะของหนูนานา

เล่านิทานเรื่องชัยชนะของหนูนานา

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 8 วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง ชัยชนะของหนูนานา

เล่านิทานเรื่องชัยชนะของหนูนานา แล้วเลือกหยิบรับประทานผักและผลไม้

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 9 วันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง ฝันร้ายของน้อยหน่า

เล่านิทานเรื่องฝันร้ายของน้อยหน่า โดยการเล่าไปถามไป

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 9 วันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง ฝันร้ายของน้อยหน่า

เล่านิทานเรื่องฝันร้ายของน้อยหน่า โดยการเล่าไปถามไป

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ครั้งที่ 10 วันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง ฝันร้ายของน้อยหน้า

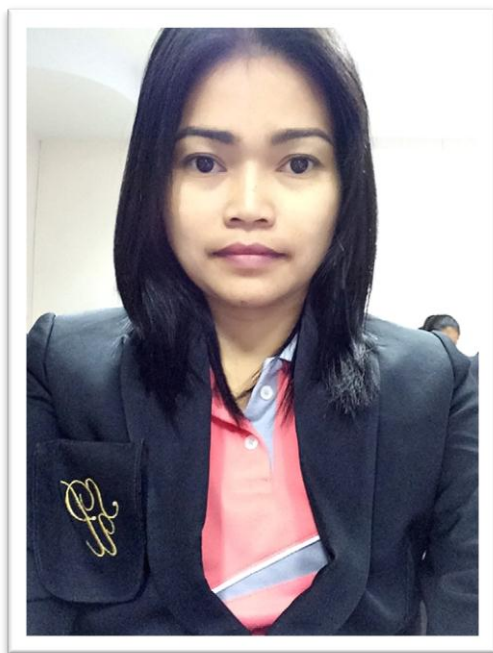
เล่านิทานเรื่องฝันร้ายของน้อยหน้า

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่นที่ 10 วันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
เรื่อง ฝันร้ายของน้อยหน้า

เล่นนิทานเรื่องฝันร้ายของน้อยหน้า แล้วปั้นดินน้ำมันเป็นรูปต่างๆ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล นางสาวณัฐทริยา อนุรุ่งโรจน์
วันเดือนปีเกิด 20 เมษายน 2560
ที่อยู่ปัจจุบัน 40 หมู่ 6 บ้านหนองขนาน ตำบลโพธิ์กระสังข์ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดศรีสะเกษ 33150

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2535 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านหนองขนาน
พ.ศ. 2538 จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนบ้านโพธิ์กระสังข์
พ.ศ. 2541 จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนขุนหาญวิทยาสรรค์
พ.ศ. 2544 จบปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ สาขาบริหารรัฐกิจ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2557 - ปัจจุบัน กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์วิทยาลัยพลศึกษาศรีสะเกษ

